

การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการลงทุน และแรงจูงใจในการลงทุน ที่มีผลต่อการ
ตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

A Study of Personal Characteristics Investment Behaviors and Investment
Motivation of Thai Investors Affecting Decision
Making in the Stock Exchange of Thailand

การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการลงทุน และแรงจูงใจในการลงทุน ที่มีผลต่อการตัดสินใจ
ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

A Study of Personal Characteristics Investment Behaviors and Investment Motivation
of Thai Investors Affecting Decision Making in the Stock Exchange of Thailand

การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ปีการศึกษา 2558

© 2559

กนกวรรณ ศรีนวล

สงวนลิขสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
อนุมัติให้การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

เรื่อง การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการลงทุน และแรงจูงใจในการลงทุน ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผู้วิจัย กนกวรรณ ศรีนวล

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธินันท์ พรหมสุวรรณ)

ผู้เชี่ยวชาญ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษมสันต์ พิพัฒน์ศิริศักดิ์)

(ดร.ศันสนีย์ เทพปัญญา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

16 ธันวาคม 2559

กนกวรรณ ศรีนวล. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, ธันวาคม 2559, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการลงทุน และแรงจูงใจในการลงทุน ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (80 หน้า)

อาจารย์ที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธินันท์ พรหมสุวรรณ

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา 1) เพื่อศึกษาความแตกต่างของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการลงทุน ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 3) เพื่อศึกษาแรงจูงใจ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมเก็บข้อมูล โดยใช้แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการรวบรวมทำวิจัยครั้งนี้ คือ นักลงทุนไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบความแตกต่างค่าเอฟ (F-test) หรือการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance: One-way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างจะทำการทดสอบด้วยการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe) และการวิเคราะห์ทางสถิติ โดยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis) และการวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่าย (Simple Regression Analysis) ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 40-59 ปี สถานภาพสมรส การศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้ 50,001 บาท ขึ้นไป ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว และมีประสบการณ์การลงทุน 4-5 ปี ด้านพฤติกรรมการลงทุนที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และแรงจูงใจในการทำงานที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: พฤติกรรมการลงทุน, แรงจูงใจในการลงทุน, การตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, นักลงทุนไทย

Srinuan, K. M.B.A., December 2016, Graduate School, Bangkok University.

A Study of Personal Characteristics Investment Behaviors and Investment Motivation of Thai Investors Affecting Decision Making in the Stock Exchange of Thailand (80 pp.)

Advisor: Assoc. Prof. Suthinan Pomsuwan, Ph.D.

ABSTRACT

The objective of this study were to: 1) study the differences of personal characteristics factor affecting decision making in the Stock Exchange of Thailand, 2) study the investment behaviors factor affecting decision making in the stock Exchange of Thailand, and 3) study the investment motivation factor affecting decision making in the Stock Exchange of Thailand. The researcher gathered the data by using the questionnaire and the sample used was Thai investors in Bangkok metropolitan areas. The researcher used 400 samples as well as used the statistics to analyze the data, which consisted of frequency, percentage, mean and standard deviation. The inferential statistics used was F- test or one way ANONA to prove the differences among variables and multiple comparisons with Scheffe technique was indentify those differences as well as the multiple linear regression analysis and simple regression analysis were used for this study. The results found that the majority of the sample was male, age between 40-59 years, married status, bachelor degree, income over Baht 50,001, business owner, 4-5 years experience in investment. Moreover, the investment behavior factor was found affected decision making in the Stock Exchange of Thailand as well as the investment motivation factor was found affected decision making in the Stock Exchange of Thailand with the significance level of 0.05.

Keywords: Investment Behaviors, Investment Motivation, Decision Making in the Stock Exchange of Thailand, Thai Investors

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจาก รศ.ดร.สุทธินันท์ พรหมสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระซึ่งได้ให้ความรู้ การชี้แนะแนวทางการศึกษา ตรวจสอบ และแก้ไขข้อบกพร่องในงาน ตลอดจนการให้คำปรึกษาซึ่งเป็นประโยชน์ในการวิจัยงานวิจัยครั้งนี้ มีความสมบูรณ์ครบถ้วนสำเร็จได้ด้วยดี รวมถึงอาจารย์ท่านอื่นๆที่ได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ให้ และสามารถนำวิชาการต่างๆมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มาไว้ ณ โอกาสนี้

กนกวรรณ ศรีนวล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
1.3 ขอบเขตของงานวิจัย	4
1.4 คำนียามศัพท์เฉพาะ	8
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 ประวัติและความเป็นมาและความสำคัญของกรณีศึกษาที่ใช้ในการวิจัย	10
2.2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
2.3 กรอบแนวคิดตามทฤษฎี	30
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
3.1 ประเภทและรูปแบบวิธีการวิจัย	34
3.2 กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	36
3.3 กระบวนการและขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล	36
3.4 สมมติฐานการวิจัย	37
3.5 วิธีการทางสถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล	37
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	39
4.2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับสมมติฐาน	52
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลการวิจัย	
5.1 สรุปผลการวิจัย	62
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	66
5.3 ข้อเสนอแนะ	69

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม	71
ภาคผนวก	73
ประวัติผู้เขียน	80
เอกสารข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิ์ในรายงานการค้นคว้าอิสระ	

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1: Cronbach’s Alpha Analysis Test	36
ตารางที่ 4.1: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามแบ่งตามเพศ	39
ตารางที่ 4.2: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามอายุ	39
ตารางที่ 4.3: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามสถานภาพสมรส	40
ตารางที่ 4.4: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามระดับการศึกษา	40
ตารางที่ 4.5: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามรายได้	41
ตารางที่ 4.6: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามอาชีพ	41
ตารางที่ 4.7: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามประสบการณ์การลงทุน	42
ตารางที่ 4.8: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามระยะเวลาในการลงทุน	42
ตารางที่ 4.9: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามกลุ่มหลักทรัพย์ที่สนใจ	43
ตารางที่ 4.10: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามบริษัทหลักทรัพย์ที่ใช้บริการ	44
ตารางที่ 4.11: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามวิธีการซื้อ	44
ตารางที่ 4.12: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามวิธีการชำระเงิน	45
ตารางที่ 4.13: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามสถานที่ลงทุน	45
ตารางที่ 4.14: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามเงินลงทุน	46
ตารางที่ 4.15: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามที่มาของเงินทุน	46

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.16: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามบุคคลที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อขายหุ้น	47
ตารางที่ 4.17: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามแหล่งศึกษาข้อมูล	47
ตารางที่ 4.18: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามจำนวนการถือครองหลักทรัพย์	48
ตารางที่ 4.19: ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของนักลงทุน เรื่องแรงจูงใจในการลงทุน	49
ตารางที่ 4.20: ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร	50
ตารางที่ 4.21: การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ	52
ตารางที่ 4.22: ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ	53
ตารางที่ 4.23: ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพสมรส	54
ตารางที่ 4.24: ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา	54
ตารางที่ 4.25: ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระดับความคิดเห็นมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้วิธี Scheffe	55
ตารางที่ 4.26: ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	55

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.27: ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามอาชีพ	56
ตารางที่ 4.28: ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามอาชีพ โดยใช้วิธี Scheffe	57
ตารางที่ 4.29: ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์การลงทุน	58
ตารางที่ 4.30: ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจ ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์การลงทุน โดยใช้วิธี Scheffe	59
ตารางที่ 4.31: ตารางแสดงค่าอิทธิพลของตัวแปรพฤติกรรมการลงทุน กับอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้วยวิธีวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)	60
ตารางที่ 4.32: ตารางแสดงค่าอิทธิพลของตัวแปรแรงจูงใจในการลงทุนกับอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้วยวิธีวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)	60

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1: วงจรการเงินธุรกิจ	2
ภาพที่ 1.2: กรอบแนวคิดการวิจัย	6
ภาพที่ 2.1: ภาพประกอบขั้นตอนในกระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภค (Five-stage Model of the Consumer Buying Process)	26

บทที่ 1

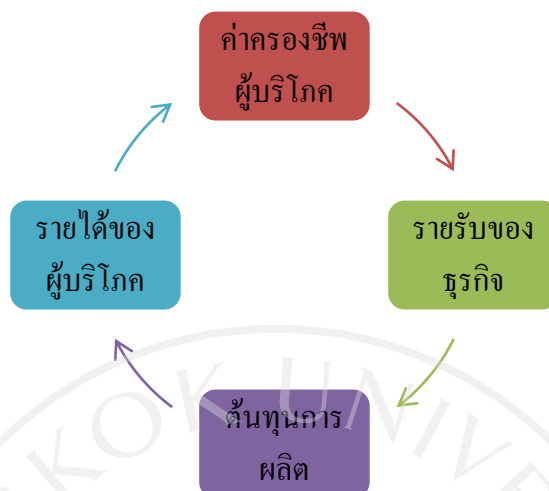
บทนำ

1.1 ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ปัจจุบันการลงทุนในหุ้นได้รับความสนใจและเป็นที่นิยมอย่างมากทั้งในวัยเกษียณ วัยทำงาน และวัยเรียนที่มีเงินออมและประสงค์จะบริหารเงินออมของตนให้มีความมั่นคง และมีอิสรภาพทางการเงินในระยะยาวแทนการฝากเงินไว้กับธนาคารพาณิชย์หรือสถาบัน การเงินต่างๆเพื่อรับผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยเงินฝากที่มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง และไม่สามารถจูงใจผู้ที่มีเงินออมได้

ตามหลักเศรษฐศาสตร์ในสังคมทุนเสรีนิยม ประกอบด้วยบุคคลและครอบครัว ซึ่งเป็นผู้บริโภคฝ่ายหนึ่ง กับธุรกิจซึ่งเป็นผู้ผลิตอีกฝ่ายหนึ่ง บุคคลทั้งสองฝ่ายต่างมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ผู้บริโภคเป็นผู้ซื้อสินค้าและบริการจากผู้ผลิตหรือผู้ขาย สินค้าและบริการจะเคลื่อนจากผู้ผลิตไปสู่ผู้บริโภค ขณะเดียวกัน ผู้บริโภคจะจ่ายเงินให้กับผู้ผลิตเป็นค่าสินค้าและบริการ ส่วนสถานที่สำหรับทรัพยากรที่ใช้ในการผลิตสินค้าและบริการ ได้แก่ แรงงานและเงินทุน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ได้จากผู้บริโภค ผู้บริโภคจะบริการด้านแรงงานและเงินทุนให้ผู้ผลิต และผู้ผลิตจะจ่ายค่าแรงเป็นเงินเดือน ค่าเช่า เงินปันผล ดอกเบี้ย และอื่นๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสัญญาที่ได้ตกลงกันระหว่างผู้ผลิตกับผู้บริโภคครั้งหนึ่งเป็นรูปวงจรร วงจรการลงทุนมีส่วนประกอบดังนี้

ภาพที่ 1.1: วงจรการเงินธุรกิจ

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2545). *ก้าวแรกสู่การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: ส่วนสิ่งพิมพ์ ฝ่ายองค์กร ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

จากภาพที่ 1.1 เมื่อประชากรมีรายได้จากการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นค่าครองชีพของผู้บริโภค เมื่อมีรายได้จากการประกอบอาชีพ จะนำรายได้นั้นมาจับจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคสินค้าเป็นการทำให้เกิดรายได้ทางธุรกิจ และเมื่อธุรกิจมีรายรับเกิดขึ้น จึงนำเงินรายรับนั้นไปซื้อสินค้าหรือวัตถุดิบมาเพื่อผลิตสินค้าขึ้นมาขายต่อ เกิดเป็นต้นทุนในการผลิต เมื่อธุรกิจมีรายได้จากการขายสินค้า ก็จะทำเงินไปจ่ายเป็นรายได้ให้กับผู้บริโภคอีกครั้ง เกิดเป็นวงจรการเงินธุรกิจขึ้น

เมื่อมีการลงทุนเพิ่ม ธุรกิจจะขยายตัว การผลิตก็จะเพิ่มขึ้น ทรัพยากรต่างๆ เช่น วัตถุดิบ แรงงาน เครื่องมือเครื่องใช้ ถูกนำมาใช้มากขึ้น ปัญหาคนว่างงานลดลง ประชาชนต่างมีรายได้เพิ่มขึ้น ความเป็นอยู่ของประชากรดีขึ้น ส่วนในแง่ของรัฐบาลก็สามารถจัดเก็บภาษีในลักษณะต่างๆ ซึ่งเป็นรายได้ของรัฐ เป็นต้นว่า ภาษีการค้า ภาษีเงินได้ทั้งนิติบุคคลและบุคคลธรรมดาจะเก็บได้มากขึ้น นอกจากนี้ ธุรการค่าที่เคยเสียเปรียบก็จะลดลง เป็นผลให้เศรษฐกิจของประเทศเจริญขึ้น ขณะเดียวกันฐานะการคลังของประเทศก็จะดีขึ้น ประเทศก็จะมั่นคง

ในแง่ของการลงทุนในหลักทรัพย์ ถึงแม้ว่าผู้ลงทุนจะไม่ได้เข้าไปประกอบธุรกิจด้วยตัวเองก็ตาม แต่ผู้ลงทุนได้ช่วยสะสมทุนให้แก่ธุรกิจที่ต้องการเงินลงทุน โดยมีหลักทรัพย์เป็นสื่อกลางเชื่อมโยงระหว่างผู้ลงทุนกับธุรกิจที่ต้องการเงินทุน ทำให้ธุรกิจที่ต้องการเงินลงทุนจำนวนมากสามารถระดมทุนจากประชาชนโดยทั่วไปได้

การลงทุนในหุ้น จึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่เหมาะสมสำหรับผู้ที่มีเงินออม โดยเฉพาะ ผู้ที่ต้องการความหลากหลายในการลงทุน ทั้งประเภทของสินค้าที่จะลงทุน การมีส่วนร่วม เป็นเจ้าของกิจการ หรือบริษัทต่างๆ ที่มีศักยภาพหรือมีแนวโน้มการเติบโตที่ดีที่ได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนในรูปแบบต่างๆ ในอัตราที่สูงกว่าและหลากหลายรูปแบบกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับฝากเงินในธนาคารเช่น ผลตอบแทนจากเงินปันผล สิทธิในการจอง หุ้นออกใหม่ หรือกำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์เป็นต้นอีกทั้งยังเป็นการออมในรูปแบบใหม่ที่มีความสามารถในการแข่งขันกับสถานะเงินเพื่อที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ที่มีช่องทางการลงทุนที่ง่ายและสะดวกผ่านระบบออนไลน์หรือโทรศัพท์สั่งซื้อผ่านทางโบรกเกอร์ที่มีประวัติการดำเนินการที่ดี ซึ่งหากต้องการค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อช่วยในการตัดสินใจหรือคำแนะนำต่างๆ สำหรับการลงทุนสามารถสืบค้นได้ง่ายผ่านทาง เว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.)

ปัจจัยแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุน อย่างเช่น การปรับค่าเงินหยวนของประเทศจีน สถานการณ์ในภาคใต้ ภาวะน้ำมันแพง สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลกระทบต่อปริมาณการซื้อขายหุ้น ทั้งนี้เพราะสถานการณ์แวดล้อมดังกล่าวมีส่วนกำหนดทิศทางการเติบโตและ ผลประกอบการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ รวมถึงจิตวิทยาของนักลงทุน ดังนั้น นักลงทุน ผู้ไม่ประมาทจำเป็นต้องเปิดกว้างรับข่าวสารและทำความเข้าใจผลกระทบจากปัจจัยแวดล้อมต่อตลาด หลักทรัพย์และหุ้นที่อยู่ในความสนใจเพื่อเป็นข้อได้เปรียบในการตัดสินใจลงทุน

นอกจากนี้แล้ว ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยยังได้อธิบายอีกว่า ปัจจัยแวดล้อมพื้นฐานที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนและราคาหลักทรัพย์ อาจจำแนกได้เป็น

- ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ถือเป็นปัจจัยโดยตรงที่ส่งผลกระทบต่อจิตวิทยาของนักลงทุนได้มากที่สุด ปัจจัยในกลุ่มนี้ครอบคลุมเรื่องของสภาพคล่องทางเศรษฐกิจ อัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ การผลิตและความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ รวมถึงภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้า
- ปัจจัยทางการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยการเมืองภายในประเทศ อาทิ นโยบายของภาครัฐ ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ เช่น การกำหนดอัตราภาษี การส่งเสริมการลงทุน และการเปิดตลาดต่างประเทศ
- ปัจจัยอื่นๆ ที่มีความไม่แน่นอน เช่น ภัยธรรมชาติรุนแรง การก่อการร้าย โรคติดต่อร้ายแรง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงภาวะเศรษฐกิจได้
- ปัจจัยเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ อาทิ ข่าวลือ การเก็งกำไรที่มากเกินไป กฎระเบียบที่เข้มงวด หรือหย่อนยานเกินไป และ อัตรามาร์จินหรือดอกเบี้ยที่ไม่เอื้อต่อผู้ลงทุน

- ปัจจัยเกี่ยวกับตัวหลักทรัพย์ เช่น ผลกำไร ฐานะการเงิน การประกาศเพิ่มทุน หรือข่าวเกี่ยวกับผู้บริหาร เป็นต้น

ปัจจุบัน นักลงทุนมีช่องทางติดตามข่าวสารและรับทราบผลวิเคราะห์สถานการณ์ที่อาจส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นได้สะดวกตามสื่อต่างๆ ตลอดวัน รวมทั้งอาจหาข้อมูลเพิ่มเติมได้จากตลาดหลักทรัพย์และโบรกเกอร์ที่ใช้บริการ

อย่างไรก็ตาม ต้องไม่ลืมว่าข้อมูลเหล่านั้นมาจากหลากหลายแหล่งซึ่งมีความน่าเชื่อถือไม่เท่ากัน นักลงทุนจึงไม่ควรตื่นตระหนกกับข่าวที่ได้รับทราบและควรศึกษาเปรียบเทียบให้ดีกว่าก่อนตัดสินใจ เพื่อลดความเสี่ยงในการลงทุน

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการลงทุน และแรงจูงใจในการลงทุนของนักลงทุนไทย ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร กำหนดวัตถุประสงค์ดังนี้

1.2.1 เพื่อศึกษาความแตกต่างของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร

1.2.2 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการลงทุน ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร

1.2.3 เพื่อศึกษาแรงจูงใจ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

การกำหนดขอบเขตของการวิจัยนี้จะอธิบายในประเด็นหัวข้อดังนี้

1.3.1 ประเภทและรูปแบบวิธีการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ที่ใช้แบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-ended Questionnaire) ที่ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการลงทุน และแรงจูงใจในการลงทุนของนักลงทุนไทย ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้จะเป็นนักลงทุน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเนื่องจากกลุ่มประชากรไม่จำกัดจำนวน ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางการคำนวณหาขนาด

กลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ระดับความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ซึ่งได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยจะทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างในวันที่ 1 สิงหาคม 2559 จำนวน 400คน

1.3.3 ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่ใช้ในการวิจัย

การกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยจะกำหนดตัวแปร 2 ลักษณะ ดังนี้

1.3.3.1 ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1.3.3.1.1 ตัวแปรด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

1.3.3.1.2 ตัวแปรด้านพฤติกรรมการลงทุน ได้แก่ ระยะเวลาในการลงทุน บริษัทหลักทรัพย์ที่ใช้บริการ ปริมาณเงินที่ใช้ลงทุน ที่มาของเงินทุนของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

1.3.3.1.3 ตัวแปรด้านแรงจูงใจ ได้แก่ เป็นโอกาสเพิ่มรายได้ เป็นโอกาสสร้างชื่อเสียงให้ตนเองในการลงทุน รู้ทันข่าวสารต่างๆมากขึ้น รู้จักบริษัทต่างๆมากขึ้น เป็นส่วนหนึ่งของการเข้าสังคม ให้ความสนุก ความบันเทิง ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

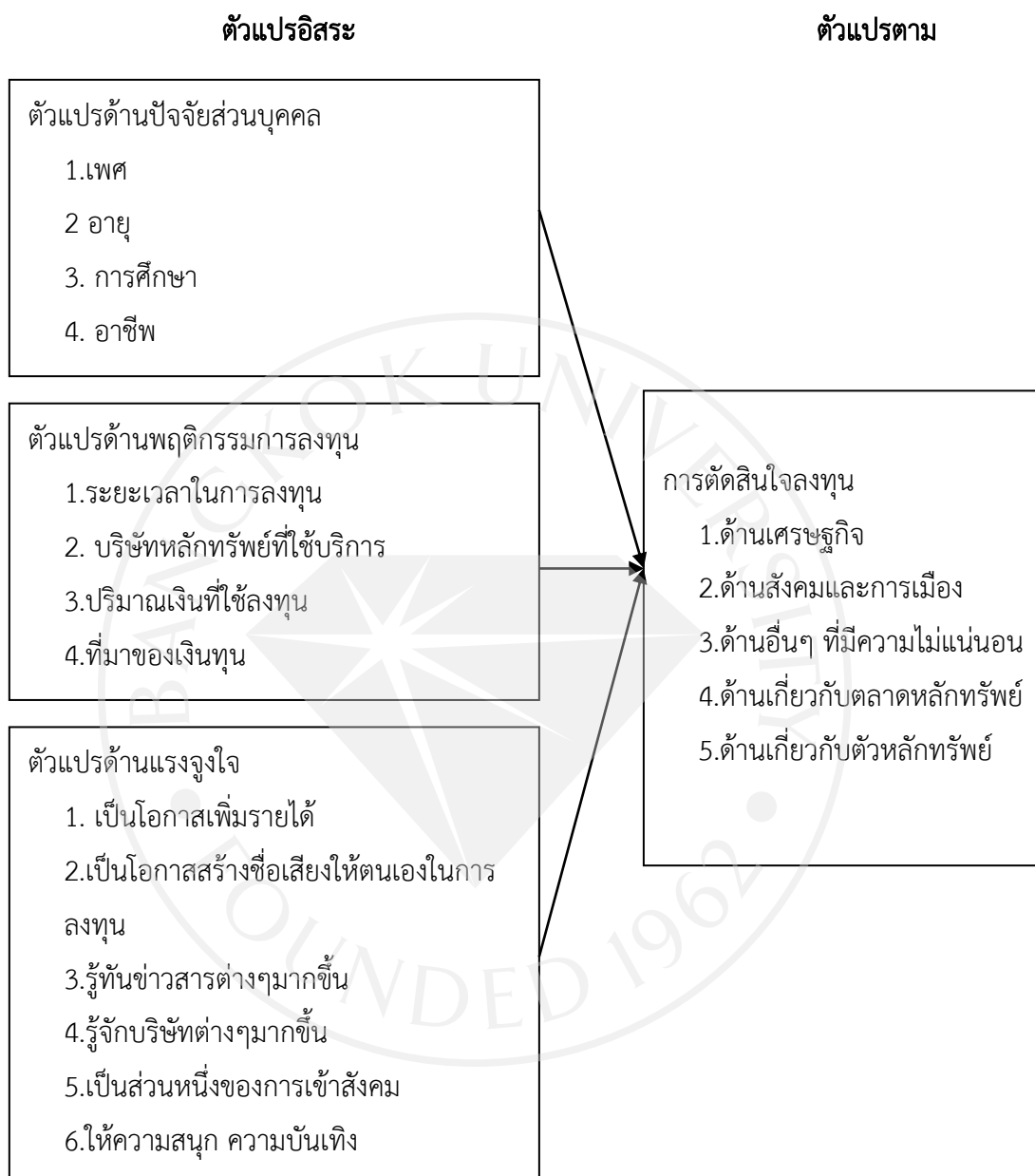
1.3.3.2 ตัวแปรตาม คือ อิทธิที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและการเมือง ด้านอื่นๆ ที่มีความไม่แน่นอน ด้านเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ และด้านเกี่ยวกับตัวหลักทรัพย์ ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

1.3.4 การกำหนดกรอบแนวคิดวิจัย

จากการกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มตัวแปรอิสระจำนวน 3 กลุ่ม คือ ตัวแปรด้านปัจจัยส่วนบุคคล, ตัวแปรด้านพฤติกรรมการลงทุน และ ตัวแปรด้านแรงจูงใจ และตัวแปรตาม 1 กลุ่ม คือ อิทธิพลที่ส่งผลต่อการลงทุน

ทั้งนี้ จะทำการทดสอบในลักษณะตัวแปรเดี่ยว (Univariate Analysis) ของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตามเป็นรายตัวแปร โดยสามารถอธิบายตามกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1.2: กรอบแนวคิดการวิจัย

1.3.5 สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการลงทุน และแรงจูงใจในการลงทุนของ นักลงทุนไทย ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขต กรุงเทพมหานคร มีการกำหนดสมมติฐานดังนี้

1.3.5.1 ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

1.3.5.2 พฤติกรรมการลงทุน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่ง ประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร

1.3.5.3 แรงจูงใจในการลงทุน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่ง ประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร

การทดสอบสมมติฐานทั้ง 3 ข้อจะทำการทดสอบที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

1.3.6 วิธีการทางสถิติที่ใช้สำหรับงานวิจัย

วิธีการทางสถิติที่ใช้สำหรับงานวิจัยนี้สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

1.3.6.1 การรายงานผลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ซึ่งได้แก่ ค่า ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

1.3.6.2 การรายงานผลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ซึ่งได้แก่ การ วิเคราะห์สมมติฐานทั้ง 2 ข้อ โดยมีการใช้สถิติการวิจัย ดังนี้

1.3.6.2.1 สมมติฐานข้อที่ 1 จะใช้สถิติทดสอบหาความแตกต่างค่าที (t- test) ในกรณีการเปรียบเทียบของกลุ่ม 2 กลุ่ม และจะใช้สถิติทดสอบหาความแตกต่างค่าเอฟ (F- test) หรือการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance: One-way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างจะทำการทดสอบด้วยการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีของ เชฟเฟ่ (Scheffe)

1.3.6.2.2 สมมติฐานข้อที่ 2 และ 3 ใช้สถิติหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ด้วยวิธีวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) การวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมสถิติทางสังคมศาสตร์

1.3.7 ข้อจำกัดของงานวิจัย

ข้อจำกัดของงานวิจัยสำหรับงานวิจัยนี้จะสามารถอธิบายได้ดังนี้

1.3.7.1 งานวิจัยนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักลงทุน ในเขตกรุงเทพมหานคร เท่านั้น โดยตรง โดยวิธี การแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) ไม่รวมการสัมภาษณ์หรือวิธีการ อื่นๆ

1.3.7.2 งานวิจัยนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักลงทุน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีระยะเวลา การเก็บข้อมูลในช่วงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2559

1.4 นิยามคำศัพท์

นิยามคำศัพท์สำหรับงานวิจัยมีดังนี้

1.4.1 ปัจจัยส่วนบุคคล คือ คุณลักษณะส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส เป็นต้น

1.4.2 พฤติกรรมการลงทุน คือ กิริยาอาการที่แสดงออกทุกรูปแบบของสิ่งมีชีวิตเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เกิดขึ้นทั้งภายในและ สิ่งเร้าภายนอก เป็นการแสดงออกที่สอดคล้องกับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมในขณะนั้น สามารถสังเกตเห็นได้จากภายนอกโดยรูปแบบของพฤติกรรมต่างๆ นั้นเป็นผลมาจากการทำงานร่วมกันของพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม

1.4.3 แรงจูงใจ คือ พลังผลักดันให้คนมีพฤติกรรม และยังกำหนดทิศทางและเป้าหมาย ของพฤติกรรมนั้นด้วย คนที่มีแรงจูงใจสูง จะใช้ความพยายามในการกระทำไปสู่เป้าหมายโดยไม่ลดละ แต่คนที่มีแรงจูงใจต่ำ จะไม่แสดงพฤติกรรม หรือไม่ก็ล้มเลิก การกระทำ ก่อนบรรลุเป้าหมาย

1.4.4 การตัดสินใจ คือ กระบวนการเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่ง จากหลาย ๆ ทางเลือกที่ได้พิจารณา หรือประเมินอย่างดีแล้วว่า เป็นทางให้บรรลุวัตถุประสงค์

1.4.5 การลงทุน (Investments) คือ การที่เราเอาทรัพย์สินที่มีอยู่ ซึ่งโดยทั่วไปจะหมายถึงเงินสดไปดำเนินการในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ เพื่อให้ได้ผลตอบแทนกลับคืนมาในอนาคต โดยเราเชื่อว่าเงินสดหรือผลตอบแทนส่วนเพิ่มที่จะได้รับกลับคืนมานั้น จะสามารถชดเชยระยะเวลาอัตราเงินเฟ้อ และความเสี่ยงต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างการลงทุนได้อย่างคุ้มค่า

1.4.6 นักลงทุน (Investors) คือ ผู้ที่ต้องการลงทุน โดยหวังผลตอบแทนเป็นกำไรจากการลงทุน

1.4.7 หุ้น คือ ตราสารที่ออกโดยบริษัท ห้างหุ้นส่วน หรือ สหกรณ์ หุ้นมีหลายชนิด คือ

1.4.7.1 หุ้นทุนหรือหุ้นสามัญ (Common Stock) คือหน่วยของความเป็นเจ้าของ ในบริษัท สหกรณ์ หรือกิจการอื่นที่ระบุให้แบ่งหน่วยความเป็นเจ้าของเป็นหุ้นตามสัดส่วนจำนวนหุ้นที่มีถืออยู่ ผู้ถือหุ้นจะมีสิทธิ์ออกเสียงในการประชุมผู้ถือหุ้นได้มากเท่ากับสัดส่วนของหุ้นที่ถือ ถ้าผู้ถือหุ้นคนใดถือหุ้นเกินกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนหุ้นที่กิจการออกทั้งหมด จะมีสิทธิ์ตั้งฝ่ายจัดการของกิจการได้

1.4.7.2 หุ้นบุริมสิทธิ์ (Preferred Stock) คือหุ้นที่มีความเป็นเจ้าของ ผสมกับความ เป็นเจ้าหนี้ด้วย โดยที่ถ้าบริษัทนั้นๆต้องเลิกกิจการลง ผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิ์จะได้รับส่วนแบ่งก่อนผู้ถือหุ้นสามัญ

1.4.7.3 หุ้นกู้ (Debenture) คือตราสารที่กิจการออกเพื่อเป็นการกู้ยืมเงินมาใช้ใน

กิจการ โดยจ่ายดอกเบี้ยให้กับผู้ถือหุ้นเป็นผลตอบแทน กรณีที่เลิกกิจการผู้ถือหุ้นก็จะได้รับเงินที่ลงทุนในหุ้นกู้คืนก่อน เนื่องจากเป็นเจ้าของกิจการ

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับสำหรับงานวิจัยนี้อธิบายได้ดังนี้

1.5.1 การศึกษาในครั้งนี้เพื่อทราบถึงข้อมูลส่วนบุคคล พฤติกรรม และแรงจูงใจ การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

1.5.2 ผลการวิจัยนี้คาดว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือผู้ที่สนใจจะนำไปใช้ในการตัดสินใจการลงทุนได้

บทที่ 2 วรรณกรรมปริทัศน์

งานวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการลงทุน และแรงจูงใจในการลงทุนของนักลงทุนไทย ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานครสามารถอธิบายได้ตามรายการดังนี้

2.1 ประวัติและความเป็นมาและความสำคัญของกรณีศึกษาที่ใช้ในการวิจัย

2.2 แนวคิดและทฤษฎี

2.2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

2.2.2 พฤติกรรมการลงทุน

2.2.3 แรงจูงใจในการลงทุน

2.2.4 การตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 3 เรื่อง ได้แก่

2.3.1 แนวโน้มและพฤติกรรมการลงทุน ของนักลงทุนชาวไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร

2.3.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

2.3.3 พฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในหุ้นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2.3.4 การตัดสินใจลงทุนในหุ้นของคนรุ่นใหม่ที่มีอายุระหว่าง 18 -48 ปีในเขตกรุงเทพมหานคร

2.3.5 แรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในทองคำของกลุ่มข้าราชการ ในอำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร

2.1 ประวัติและความเป็นมาและความสำคัญของกรณีศึกษาที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการลงทุน และแรงจูงใจในการลงทุนของนักลงทุนไทย ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ผู้วิจัยจะอธิบายกรณีศึกษาในรายละเอียด ดังนี้

2.1.1 ประวัติและความเป็นมาของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตลาดทุนไทยยุคใหม่มีจุดเริ่มต้นจากการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2504 - 2509) เพื่อรองรับการเติบโตและส่งเสริมความมั่นคงทางเศรษฐกิจและพัฒนา

คุณภาพชีวิตของประชาชน ต่อมา แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2510 - 2514) ได้เสนอให้มีการจัดตั้ง ตลาดหลักทรัพย์ที่มีระบบระเบียบขึ้นเป็นครั้งแรก โดยเน้นให้มีบทบาทสำคัญในการเป็นแหล่งระดมเงินทุน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศ พัฒนาการของตลาดทุนของไทยในยุคใหม่นั้น สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ยุค เริ่มจาก "ตลาดหุ้นกรุงเทพ"(Bangkok Stock Exchange) ซึ่งเป็นองค์กรเอกชน และต่อมาเป็น "ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย" ภายใต้ชื่อภาษาอังกฤษว่า "The Securities Exchange of Thailand"

การจัดตั้งตลาดหุ้นของไทยเริ่มขึ้นในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2505 ในรูปห้างหุ้นส่วนจำกัด โดยในปีต่อมาได้จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัดและเปลี่ยนชื่อเป็น "ตลาดหุ้นกรุงเทพ" (Bangkok Stock Exchange) ถึงแม้ว่าจะมีพื้นฐานในการจัดตั้งที่ดีการซื้อขายหุ้นในตลาดหุ้นกรุงเทพ ก็ไม่ได้รับความสนใจมากนัก มูลค่าการซื้อขายมีเพียง 160 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2511 และ 114 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2512 การซื้อขายมีปริมาณลดลงเป็น 46 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2513 และลดลงเหลือ 28 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2514 การซื้อขายหุ้นก็มีมูลค่าถึง 87 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2515 แต่การซื้อขายหุ้นก็ยังคงไม่เป็นที่สนใจ โดยมูลค่าการซื้อขายหุ้นที่ต่ำสุดมีเพียง 26 ล้านบาทเท่านั้น และในที่สุดตลาดหุ้นกรุงเทพก็ต้องปิดกิจการลง

ถึงแม้ว่าตลาดหุ้นกรุงเทพจะไม่ประสบความสำเร็จ แต่แนวความคิดเกี่ยวกับการจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์ที่มีระบบระเบียบและได้รับการสนับสนุนอย่างเป็นทางการนั้นได้รับความสนใจจากประชาชนเป็นอย่างมาก ดังนั้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2510 - 2514) จึงได้เสนอแผนการจัดตั้งตลาดทุนดังกล่าวขึ้นเป็นครั้งแรก โดยให้มีเครื่องมืออำนวยความสะดวกและมาตรการสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ที่เหมาะสมในปี พ.ศ. 2512 รัฐบาลได้ทำการว่าจ้างศาสตราจารย์ซิดนีย์ เอ็ม 롭บิ้นส์ ศาสตราจารย์ประจำภาควิชาการเงิน จากมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย สหรัฐอเมริกา เพื่อมาทำการศึกษาช่องทางการพัฒนาตลาดทุนไทยในเวลาต่อมา

ในปี พ.ศ. 2515 รัฐบาลได้เข้ามามีบทบาทโดยการแก้ไข "ประกาศคณะปฏิวัติ ที่ 58 เกี่ยวกับการควบคุมธุรกิจ การค้า ที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยและความเป็นอยู่ของประชาชน" การแก้ไขดังกล่าวส่งผลให้รัฐบาลสามารถกำกับดูแล การดำเนินงานของบริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์ ซึ่งทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีระเบียบและยุติธรรม หลังจากนั้นในปี พ.ศ. 2517 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อจะจัดให้มีแหล่งกลางสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์และการระดมเงินทุนในประเทศ ตามมาด้วยการแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับรายได้เพื่อให้สามารถนำเงินออมมาลงทุนในตลาดทุนได้ ในปี พ.ศ. 2518 รูปแบบทางกฎหมายต่างๆได้รับการปรับแก้จนลงตัว และในวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2518 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ชื่อภาษาอังกฤษในขณะนั้นคือ The Securities Exchange of Thailand) ได้เปิดทำการซื้อขายขึ้นอย่างเป็นทางการครั้งแรกและได้ทำการเปลี่ยนชื่อภาษาอังกฤษ

เป็น "The Stock Exchange of Thailand" (SET) เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2534 (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, ม.ป.ป.)

2.1.2 ความสำคัญของการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นทางเลือกหนึ่งของการลงทุนที่ได้รับความนิยมจากผู้ที่มีเงินออม เพราะมีโอกาสได้รับผลตอบแทนที่สูงกว่าการลงทุนประเภทอื่นๆ นอกจากนี้การที่ตลาดหลักทรัพย์มีบริษัทที่จดทะเบียนที่หลากหลาย ตลาดหลักทรัพย์จึงเหมาะอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่ต้องการความหลากหลายในการลงทุนทั้งประเภทสินค้าและผลตอบแทน เพราะมีสินค้าหรือตราสารเพื่อการลงทุนหลายประเภทซึ่งออกโดยบริษัทจดทะเบียนที่ประกอบธุรกิจในหลายประเภทและหลายอุตสาหกรรมให้เลือกลงทุนตามความต้องการก่อนตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

ผู้ลงทุนควรศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานเป็นลำดับแรกแล้ว จึงพิจารณาสภาพอุตสาหกรรม โดยรวบรวมข้อมูลทางเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมมาวิเคราะห์ แต่ละส่วนเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจลงทุนในแต่ละอุตสาหกรรม นอกจากนี้ผู้ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์จำเป็นต้องพิจารณา นโยบายทางการเงิน นโยบายการคลังของรัฐบาลและประเทศอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการไหลเวียนของเงินทุน ในการวิเคราะห์อุตสาหกรรม ผู้วิเคราะห์จะต้องพิจารณาถึงวัฏจักร ธุรกิจว่าอยู่ในระยะใด วงจรการขยายตัวของอุตสาหกรรมและโครงสร้างการแข่งขันของอุตสาหกรรมนั้นควบคู่กันไป จากนั้นวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของบริษัท วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร กลยุทธ์ของบริษัท เป็นวิธีการหนึ่งที่ผู้ลงทุนสามารถนำไปใช้ตัดสินใจเลือกลงทุน

นอกจากนี้จังหวะการเข้าซื้อเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากราคาหลักทรัพย์ในแต่ละปี ความผันผวน หากสามารถเข้าไปลงทุนในช่วงที่ราคาหลักทรัพย์ปรับตัวลงมาก นักลงทุนจะสามารถซื้อหลักทรัพย์ได้ในราคาถูกกว่าที่ตามประชาชนที่เข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการลงทุนและไม่ได้ศึกษา ปัจจัยต่างๆ ทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ที่แท้จริงและนิยมซื้อตามคำบอกเล่า นักลงทุนรายย่อยจึงตกเป็นเครื่องมือของกลุ่มคนกลุ่มหนึ่ง ที่ทำราคาหลักทรัพย์ให้สูงเกินความเป็นจริงอย่างรวดเร็วอย่างผิดสังเกต การเผยแพร่ความรู้ให้นักลงทุนตลอดจนแจ้งข่าวที่รวดเร็ว ถูกต้องมากขึ้นเป็นเครื่องมือช่วยในการตัดสินใจของนักลงทุน เช่น การประกาศจ่ายปันผล การแตกหุ้น การเพิ่มทุน และการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารของธุรกิจ เป็นต้น นอกจากนี้ ผู้ลงทุนยังต้องทราบถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ อาทิเช่น โรคระบาด ความขัดแย้งระหว่างประเทศ การชุมนุมประท้วงทางการเมืองภายในประเทศ ซึ่งข่าวเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงราคาหลักทรัพย์ และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์ไทยมีระดับความผันผวนอย่างมาก

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุน (Investment)

สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2549) ได้อธิบายถึงแนวทางการลงทุน

1. การลงทุน (Investment)

การลงทุน หมายถึง การออมเพื่อให้ได้รับผลตอบแทนที่มากขึ้น ซึ่งเราจะต้องยอมรับความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นเช่นกัน การตัดสินใจนำเงินออมมาลงทุน เราจึงต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ และศึกษาหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี เพื่อให้ได้รับผลตอบแทน (จิรัตน์ สังข์แก้ว, 2544, หน้า 6) การลงทุนแบ่งเป็นประเภทใหญ่ได้ 3 ประเภท คือ

1.1 การลงทุนเพื่อการบริโภค (Consumer Investment)

คือการลงทุนเพื่อขายสินทรัพย์ถาวร (Durable Goods) อย่างเช่น รถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ โทรศัพท สิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ เป็นต้น การลงทุนประเภทนี้เป็นการลงทุนที่ไม่หวังผลกำไร แต่ต้องการความพอใจแค่นั้น

1.2 การลงทุนในธุรกิจ (Business or Economic Investment)

เป็นการซื้อสินทรัพย์เพื่อประกอบธุรกิจน้อยที่สุด เป้าหมายในการลงทุนของธุรกิจคือกำไร และกำไรจะเป็นตัวดึงดูดทำให้ผู้ลงทุนนำเงินมาลงทุนมากขึ้น

1.3 การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial or Securities Investment)

การลงทุนในหลักทรัพย์คือการซื้อสินทรัพย์ (Asset) ในรูปของหลักทรัพย์ (Securities) อย่างเช่น การลงทุนพันธบัตร การลงทุนในหุ้นกู้หรือหุ้นทุน การลงทุนแบบนี้เป็นการลงทุนทางอ้อม ต่างจากการลงทุนในธุรกิจ เพราะผู้ลงทุนไม่ต้องประกอบธุรกิจเอง เป็นการลงทุนที่ผู้ลงทุนจะนำเงินที่ออมได้ ไปซื้อหลักทรัพย์ที่จะลงทุน ผลตอบแทนที่ได้จะเป็น ดอกเบี้ยหรือเงินปันผลแล้วแต่ประเภทของหลักทรัพย์ที่จะลงทุน

2. จุดมุ่งหมายในการลงทุน

ผู้ลงทุนต่างมีจุดมุ่งหมายการลงทุนของตนเองตามความต้องการและสภาวะแวดล้อมของผู้ลงทุนซึ่งแบ่งจุดมุ่งหมายการลงทุนในลักษณะต่างๆดังนี้

2.1 ความปลอดภัยของเงินลงทุน (Security of Principal)

คือ การป้องกันเงินทุนก้อนแรก และ การป้องกันความเสี่ยง ที่เกิดจากอำนาจซื้อที่ลดลง หรือทำให้เกิดภาวะเงินเฟ้อ การลงทุนแบบนี้จะมีการกำหนดระยะเวลาคืนเงินต้นที่แน่นอน

2.2 เสถียรภาพของรายได้ (Stability of Income)

คือการลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้แน่นอนสม่ำเสมอ เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล หุ้น การลงทุนในลักษณะนี้ สามารถทำแผนการใช้เงินทุนได้ว่าจะนำรายได้ไปใช้ทำอะไรบ้าง นอกจากนี้

อัตราดอกเบี้ยหรือเงินปันผลที่ได้รับเป็นประจำย่อมมีค่ามากกว่าดอกเบี้ยหรือเงินปันผลที่เขาสัญญาว่าจะให้ในอนาคตซึ่งยังไม่แน่ว่าจะได้ตามที่สัญญาหรือไม่

2.3 ความงอกเงยของเงินลงทุน (Capital Growth)

คือการนำรายได้ที่ได้รับไปลงทุนใหม่ก่อให้เกิดความงอกเงยของเงินทุนด้วย ส่วนมากจะนำเงิน ปันผล ดอกเบี้ย ที่ได้จากการลงทุน ไปลงทุนใหม่ เพื่อ ความงอกเงยของเงินทุนนี้ให้ประโยชน์แก่ผู้ลงทุนในด้านการเพื่อปรับฐานะผู้ลงทุนในระยะยาวให้ดีขึ้น รักษาอำนาจซื้อให้คงไว้และให้การจัดการคล่องตัวดีขึ้น

2.4 ความคล่องตัวในการซื้อขาย (Marketability)

หมายถึงหลักทรัพย์ที่สามารถซื้อหรือขายได้ง่ายและรวดเร็ว ทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับ ราคา ขนาดของตลาดหลักทรัพย์ที่หุ้นนั้น จดทะเบียน ขนาดของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ จำนวนผู้ถือหุ้น และความสนใจที่ประชาชนทั่วไปมีต่อหุ้น หุ้นที่มีราคาสูงมักจะขายได้ยากกว่าหุ้นที่มีราคาต่ำกว่า หุ้นของบริษัทใหญ่จำหน่ายได้ยากกว่าหุ้นของบริษัทเล็ก ทั้งนี้เนื่องจากบริษัทใหญ่มีหุ้นออกจำหน่ายจำนวนมาก ทำให้การซื้อขายดำเนินติดต่อกันตลอดเวลาด้วยเหตุนี้หุ้นของบริษัทใหญ่จึงมีความคล่องตัวมากกว่า

2.5 ความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที (Liquidity)

เมื่อหลักทรัพย์ที่จะลงทุนมี Liquidity สูงความสามารถในการหากำไร (Profitability) ก็ย่อมลดลง ผู้ลงทุนที่ต้องการลงทุน ในหลักทรัพย์ที่มี Liquidity หรือหลักทรัพย์ที่ใกล้เคียงกับเงินสดหวังว่าหากโอกาสลงทุนที่น่าดึงดูดใจมาถึงเขาจะได้มีเงินพร้อมที่จะลงทุนได้ทันทีการจัดการสำหรับเงินลงทุนส่วนนี้ ผู้ลงทุนอาจจะแบ่งสรรปันส่วนจากเงินลงทุนเพื่อการนี้โดยเฉพาะหรืออาจใช้เงินปันผลหรือดอกเบี้ยที่ได้รับมาเพื่อซื้อหุ้นใหม่ก็ได้

2.6 การกระจายเงินลงทุน (Diversifications)

วัตถุประสงค์ก็คือต้องการกระจายความเสี่ยงและการกระจายความเสี่ยงลงทุนในหลักทรัพย์กระทำได้ 4 วิธี คือ

วิธีที่ 1 ลงทุนผสมระหว่างหลักทรัพย์ที่มีหลักประกันในเงินลงทุนและมีรายได้จากการลงทุน แน่นนอนกับหลักทรัพย์ที่มีรายได้และราคาเปลี่ยนแปลงขึ้นลงตามภาวะธุรกิจ

วิธีที่ 2 ลงทุนในหลักทรัพย์หลาย ๆ อย่างปนกันไป

วิธีที่ 3 ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีความแตกต่างทางภูมิศาสตร์ เพื่อลดความเสี่ยงเรื่องน้ำท่วมหรือภัยธรรมชาติ เป็นต้น

วิธีที่ 4 ลงทุนในหลักทรัพย์ธุรกิจที่มีลักษณะการผลิตที่ต่างกันแบบ Vertical หรือ Horizontal ถ้าเป็นแบบ Horizontal เป็นการลงทุนในกิจการที่ประกอบธุรกิจในลักษณะเดียวกัน

2.7 ความพอใจในด้านภาษี (Favorable tax Status)

ฐานะการจ่ายภาษีของผู้ลงทุนเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ผู้บริหารลงทุนต้องให้ความสนใจ ปัญหาคือว่าจะทำอย่างไรจึงจะรักษารายได้และกำไรจากการขายหลักทรัพย์ (Capital Gain) ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ การจ่ายภาษีในอัตราก้าวหน้าจากเงินได้พึงประเมินทำให้ยากแก่การรักษาจำนวนรายได้นั้นไว้ ผู้ลงทุนอาจเลี่ยงการเสียภาษีเงินได้จากเงินได้พึงประเมินดังกล่าวโดยทำการลงทุนในพันธบัตรที่ได้รับการยกเว้นภาษีหรือซื้อหลักทรัพย์ที่ไม่มีการจ่ายเงินปันผลในเวลานี้แต่จะได้ในรูปกำไรจากการขายหลักทรัพย์ในอนาคต

อัญญา ชันธวิทย์ (2546, หน้า 2-3) ได้ให้คำนิยามว่า เงินลงทุน (Investment Capital) หมายถึง ทรัพย์สินที่มีมูลค่าตามราคาตลาดที่บุคคลหรือนิติบุคคลลงทุนและครอบครองอยู่ บุคคลหรือนิติบุคคลในที่นี้ หมายรวมถึง บุคคลทั่วไป บริษัท ห้างร้าน องค์กรมูลนิธิ สถาบันต่าง ๆ ตลอดจน องค์กรและภาครัฐบาล ทรัพย์สินที่มีมูลค่าตามราคาตลาดที่บุคคลหรือนิติบุคคลลงทุน และครอบครองอยู่ หมายรวมถึง ทรัพย์สินที่แท้จริงและมีตัวตนจับต้องได้ เช่นที่ดิน อาคาร ทองคำ เพชรนิลจินดา เครื่องประดับและอื่น ๆ ทรัพย์สินทางการเงิน เช่น เงินสด เงินฝาก บัตรเงินฝาก หลักทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ได้แก่ หุ้น พันธบัตร หุ้นกู้ เงินลงทุนจึงมีความสำคัญละมีมูลค่าทางเศรษฐกิจ (Economic Value) ที่สะท้อนให้เห็นถึงความมั่งคั่งของประเทศ ระดับการออมและ การลงทุนของประเทศว่าสูงหรือต่ำเพียงใด ประเทศที่มีการลงทุนมากย่อมมีระดับความมั่งคั่งกว่าประเทศที่มีการลงทุนน้อยกว่า เงินลงทุนจึงเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของโลก ลักษณะเฉพาะของเงินทุน

(Characteristics of Capital) มีลักษณะเฉพาะ 3 ประการด้วยกัน คือ

1. เคลื่อนย้ายได้ (Mobile) โดยการถอนจากแหล่งลงทุนหนึ่งไปยังแหล่งลงทุนอื่น
2. ไวต่อสิ่งแวดล้อม (Sensitive) กล่าวคือ เมื่อมีเหตุการณ์ใดเกิดขึ้น ก็จะมีผลกระทบต่อ การตัดสินใจเคลื่อนย้ายเงินลงทุนของนักลงทุน
3. เป็นทรัพยากรที่ขาดแคลน (Scarc) หมายถึง ประเทศต้องการเงินลงทุน ในขณะที่จำนวนเงินลงทุนมีจำนวนจำกัด

เงินลงทุนจะโยกย้ายจากแหล่งลงทุนที่หนึ่งให้อัตรผลตอบแทนต่ำกว่าหรือ มีความเสี่ยงสูงกว่าไปยังแหล่งลงทุนที่มีความมั่งคั่งและมีโอกาสในการทำกำไรมากกว่า หรือมีระดับความเสี่ยงต่ำกว่าเสมอ แหล่งลงทุนที่เป็นที่ชื่นชอบของนักลงทุน และเป็นแหล่งที่เงินลงทุน มักจะเคลื่อนย้ายไปสู่ ได้แก่ แหล่งลงทุนในประเทศที่มีความเสี่ยงต่ำ (Country Risk) เช่น ประเทศที่มีแนวโน้มทางเศรษฐกิจดี มีรัฐบาลที่มีเสถียรภาพทางการเมือง กิจกรรมทางเศรษฐกิจ (Economic Activities) ไม่ถูกทางการควบคุมจนเกินควร (Over-Regulated) จนขาดความยืดหยุ่น มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการลงทุน และสำคัญที่สุด คือ มีโอกาสในการทำกำไรจากการลงทุน และมีเครื่องมือเพื่อช่วยบริหารความเสี่ยงได้ครบถ้วน

3. ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของผู้ลงทุน

เพชรี ชุมทรัพย์ (2544) ได้อธิบาย เรื่อง ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของผู้ลงทุน ไว้ 4 ข้อ ดังนี้

3.1 อายุของผู้ลงทุน (The Age of the Investor) ผู้ลงทุนที่มีอายุน้อยกว่า 40 ปี กล้าลงทุนและจะยอมรับความเสี่ยงได้มากกว่าผู้ลงทุนที่อายุมากกว่า 40 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบภายในครอบครัว เป็นต้น

3.2 การมีครอบครัวและความรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัว (Marital Status and Family Responsibilities) ผู้ลงทุนที่มีครอบครัวแล้วต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของครอบครัว ต้องให้การศึกษาแก่บุตร ทำให้เขาเกิดความจำเป็นที่จะต้องลงทุนในหลักทรัพย์ที่มั่นคงและหลักทรัพย์ให้รายได้แน่นอนแก่เขา ส่วนคนโสดไม่มีภาระผูกพันยอมลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงได้

3.3 สุขภาพของผู้ลงทุน (The Health of the Investor) ปัญหาเรื่องสุขภาพ มีผลต่อการกำหนดนโยบายลงทุนของผู้ลงทุน โดยผู้ลงทุนที่มีปัญหาเรื่องสุขภาพ เขาย่อมต้องการรายได้ ที่เกิดขึ้น ในปัจจุบัน (Current Income) มากกว่าหวังผลประโยชน์ที่จะเกิดในอนาคต

3.4 นิสัยส่วนตัวของผู้ลงทุน (Personal Habit) ผู้ลงทุนที่มีนิสัยตระหนี่อาจไม่มีความจำเป็นต้องใช้รายได้ที่ได้รับจากการลงทุนในหลักทรัพย์ เขาอาจลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มี การขยายตัวในอนาคตก็ได้ ในทางตรงกันข้ามผู้ลงทุนที่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยย่อมต้องการรายได้ที่แน่นอนเพื่อมาจุนเจือรายจ่ายที่เกิดขึ้น

3.5 ความสมัครใจในการลงทุน (Willingness to Accept Risk of Investment) ผู้ลงทุน บางท่านอาจต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยง อย่างเช่น ความเสี่ยงในธุรกิจ ความเสี่ยงในตลาด และความเสี่ยงในอัตราดอกเบี้ย เป็นต้น ผู้ลงทุนในลักษณะนี้ได้เตรียมตัวที่จะเผชิญกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตไว้แล้ว

3.6 ความจำเป็นของผู้ลงทุน (Investor's Needs) ความจำเป็นของผู้ลงทุนอาจแตกต่างกัน เช่น ความจำเป็นทางด้านการเงิน ความจำเป็นในแง่ของความรู้สึกและจิตใจ แน่ใจที่สูงสุด สิ่งสำคัญที่เร่งเร้าให้เกิดการลงทุนก็คือตัวกำไร ซึ่งอาจเก็บสะสมไว้เพื่อใช้ในยามชราเพื่อการศึกษา หรือเพื่อปรับฐานะการครองชีพของตนเองให้ดีขึ้น

4. เป้าหมายสุดท้ายในการลงทุนของผู้ลงทุน

ผู้ลงทุนมักจะมีเป้าหมายสุดท้ายในการลงทุนไว้ว่า พยายามลงทุนในหลักทรัพย์ที่อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนให้ความพอใจแก่เขามากที่สุด ณ ระดับความเสี่ยงนั้น ๆ

2.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2538ก, หน้า 41-42) กล่าวว่า ปัจจัยส่วนบุคคลประกอบด้วย อายุ เพศ ขนาดครอบครัว สถานภาพครอบครัว รายได้ อาชีพ การศึกษา เหล่านี้เป็นเกณฑ์ที่นิยมใช้ในการแบ่งส่วนการตลาด ตัวแปรด้านปัจจัยส่วนบุคคลที่สำคัญ ดังนี้

1. อายุ (Age) เนื่องจากผลิตภัณฑ์จะสามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคที่มีอายุแตกต่างกันนักการตลาดจึงใช้ประโยชน์จากอายุเป็นตัวแปรด้านปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างของส่วนตลาดนักการตลาดได้ค้นคว้าความต้องการของส่วนตลาดส่วนเล็ก (Niche Market) โดยมุ่งความสำคัญที่ตลาดอายุส่วนนั้น

2. เพศ (Sex) เป็นตัวแปรในการแบ่งส่วนตลาดที่สำคัญเช่นกัน นักการตลาดต้องศึกษาตัวแปรตัวนี้อย่างรอบคอบ เพราะในปัจจุบันนี้ตัวแปรด้านเพศมีการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมการบริโภคการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอาจมีสาเหตุจากการที่สตรีทำงานมากขึ้น

3. ลักษณะครอบครัว (Marital Status) ในอดีตจนถึงปัจจุบันลักษณะครอบครัวเป็นเป้าหมายที่สำคัญของการใช้ความพยายามทางการตลาดมาโดยตลอด และมีความสำคัญยิ่งขึ้นในส่วนที่เกี่ยวกับหน่วยผู้บริโภค นักการตลาดจะสนใจจำนวนและลักษณะของบุคคลในครัวเรือนที่ใช้สินค้าใดสินค้าหนึ่ง และยังสนใจในการพิจารณาปัจจัยส่วนบุคคลและโครงสร้างด้านสื่อที่เกี่ยวข้องกับผู้ตัดสินใจในครัวเรือนเพื่อช่วยในการพัฒนากลยุทธ์การตลาดให้เหมาะสม

4. รายได้ การศึกษา และอาชีพ (Income, Education and Occupation) เป็นตัวแปรสำคัญในการกำหนดส่วนของตลาด โดยทั่วไปนักการตลาดจะสนใจผู้บริโภคที่มีความร่ำรวย แต่อย่างไรก็ตามครอบครัวที่มีรายได้ต่ำจะเป็นตลาดที่มีขนาดใหญ่ ปัญหาสำคัญในการแบ่งส่วนตลาดโดยถือเกณฑ์รายได้ได้อย่างเดียวก็คือ รายได้จะเป็นตัวชี้การมีหรือไม่มีความสามารถในการจ่ายสินค้าในขณะเดียวกันการเลือกสินค้าที่แท้จริงอาจถือเกณฑ์รูปแบบการดำรงชีวิต รสนิยม ค่านิยม อาชีพ การศึกษา ฯลฯ แม้ว่ารายได้จะเป็นตัวแปรที่ใช้บ่อยมาก นักการตลาดส่วนใหญ่จะโยกเกณฑ์รายได้ร่วมกับตัวแปรด้านประชากรศาสตร์หรืออื่น ๆ เพื่อให้กำหนดตลาดเป้าหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น กลุ่มรายได้อาจจะเกี่ยวข้องกับเกณฑ์อายุและอาชีพพร้อมกัน

อดุลย์ จาตุรงค์กุล (2541, หน้า 38-39) กล่าวว่า ปัจจัยส่วนบุคคล รวมถึงอายุ เพศ วงจรชีวิตของครอบครัว การศึกษา รายได้ เป็นต้น ลักษณะดังกล่าวมีความสำคัญต่อนักการตลาดเพราะมันเกี่ยวข้องกับอุปสงค์ (Demand) ในตัวสินค้าทั้งหลาย การเปลี่ยนแปลงทางปัจจัยส่วนบุคคลชี้ให้เห็นถึงการเกิดขึ้นของตลาดใหม่ และตลาดอื่นก็จะหมดไป หรือลดความสำคัญลง ปัจจัยส่วนบุคคล ที่สำคัญมีดังนี้

1. อายุ นักการตลาดต้องคำนึงถึงความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงของประชากรในเรื่องของอายุด้วย

2. เพศ จำนวนสตรี (สมรสหรือโสด) ที่ทำงานนอกบ้านเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ นักการตลาดต้องคำนึงว่าปัจจุบันสตรีเป็นผู้ซื้อรายใหญ่ ซึ่งที่แล้มาแล้วผู้ชายเป็นผู้ตัดสินใจซื้อ นอกจากนี้บทบาทของสตรีและบุรุษบางส่วนที่ซ้ำกัน

3. วงจรชีวิตครอบครัว ขึ้นตอนแต่ละชั้นของวงจรชีวิตของครอบครัวเป็นตัวกำหนดที่สำคัญของพฤติกรรม ขึ้นตอนของวงจรชีวิตของครอบครัวแบ่งออกเป็น 9 ชั้นตอน ซึ่งแต่ละชั้นตอนจะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน

4. การศึกษาและรายได้ การศึกษามีอิทธิพลต่อรายได้เป็นอย่างมาก การรู้ว่าอะไรเกิดขึ้นกับการศึกษาและรายได้เป็นสิ่งสำคัญเพราะแบบแผนการใช้จ่ายขึ้นอยู่กับรายได้ที่คนมี

2.2.2 ทฤษฎีพฤติกรรมของนักลงทุน (สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2549) ได้อธิบายว่า

การพิจารณานักลงทุนว่าจะได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนได้มากน้อยเพียงใดจะขึ้นอยู่กับลักษณะของนักลงทุนแต่ละคนสามารถยอมรับผลตอบแทนจากการลงทุน และความเสี่ยงที่แตกต่างกันไป โดยทั่วไปสามารถแบ่งนักลงทุนออกได้ 3 ประเภท คือ นักลงทุนที่หลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk-Averse Investor) นักลงทุนที่ชอบความเสี่ยง (Risk-Loving Investor) นักลงทุนที่ไม่สนใจความเสี่ยง (Risk-Neutral Investor) (ณรงค์ จารขจรกุล, 2541, หน้า 27-30)

1. นักลงทุนที่ชอบความเสี่ยง (Risk-Averse Investment) นักลงทุนประเภทนี้ในทุกระดับผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้น อรรถประโยชน์จะเพิ่มขึ้นในอัตราลดน้อยถอยลงเนื่องจาก ผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้น ทำให้นักลงทุนต้องเผชิญความเสี่ยงที่มากขึ้นและเนื่องจากนักลงทุนประเภทนี้ไม่ชอบความเสี่ยง อรรถประโยชน์ที่เขาได้รับจากการเพิ่มผลตอบแทนจะเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดน้อยถอยลงและจะต้องได้รับความเสี่ยงที่มากขึ้น

2. นักลงทุนที่ชอบความเสี่ยง (Risk-Loving Investor) เป็นนักลงทุนที่ชอบในความเสี่ยงในทุกระดับของผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้นและอรรถประโยชน์ก็จะเพิ่มขึ้นในอัตราที่เพิ่มถึงแม้ว่าจะมีความเสี่ยงเพิ่มขึ้นจากผลตอบแทนที่สูงขึ้นตาม เนื่องจากนักลงทุนประเภทนี้

3. นักลงทุนที่ไม่สนใจความเสี่ยง (Risk-Neutral Investor) นักลงทุนประเภทนี้ทุกระดับของผลตอบแทนจะเพิ่มขึ้นและจะทำให้อรรถประโยชน์ที่ได้รับเพิ่มมากขึ้นในอัตราที่คงที่

วีระพันธ์ แก้วรัตน์ (2553, หน้า 15) กล่าวไว้ว่า ทศนคติเป็นการกำหนดของพฤติกรรม เพราะว่าเกี่ยวข้องกับการรับรู้ บุคลิกภาพ และการจูงใจ ทศนคติเป็นความรู้สึกทั้งในทางบวกและในทางลบ เป็นภาวะจิตใจของการเตรียมพร้อมที่จะเรียนรู้และถูกปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม โดยประสบการณ์ที่ใช้อิทธิพลที่มีลักษณะเฉพาะต่อการตอบสนองของบุคคลไปสู่บุคคล สิ่งของและสถานการณ์ของแต่ละบุคคลทำให้ทศนคติมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจลงทุนในหุ้นโดยทศนคติที่มี

ความคิดในเชิงบวกมองโลกในแง่ดีเมื่อเผชิญกับปัญหาเป็นทัศนคติที่สำคัญที่ทำให้เกิดการตัดสินใจลงทุนในหุ้น

2.2.3 แนวคิดเรื่องแรงจูงใจ (สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2549) McClellan (McClelland's Acquired-needs Theory) (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2542, หน้า 415-416) ได้เสนอแนวคิดเรื่องแรงจูงใจหรือทฤษฎีความต้องการพื้นฐาน 3 ประการ คือ

1. ความต้องการอำนาจ (Need for Power) ได้พบว่า บุคคลมีความต้องการอำนาจสูง จะมีความเกี่ยวข้องกับอิทธิพลและการควบคุม บุคคลเหล่านี้ต้องการความเป็นผู้นำ เป็นผู้ต้องการทำงานให้เหนือกว่าบุคคลอื่น

2. ความต้องการความผูกพัน (Need for Affiliation) บุคคลที่มีความต้องการข้อนี้สูง จะพอใจจากการเป็นที่รัก และมีแนวโน้มจะเลี่ยงความเจ็บปวดจากการต่อต้านโดยสมาชิกในกลุ่มสังคม เขาจะรักษาความสัมพันธ์อันดีในสังคม พอใจในการให้ความร่วมมือมากกว่าการแย่งชิงพยายามสร้างและรักษาสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่น ต้องการสร้างความเข้าใจที่ดีจากสังคมที่เขาเป็นสมาชิกอยู่

3. ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) บุคคลที่ต้องการความสำเร็จสูงจะมีความปรารถนาอย่างรุนแรงที่จะประสบความสำเร็จ จะกลัวการล้มเหลว และต้องการแข่งขัน จะกำหนดเป้าหมายที่ยากลำบากสำหรับตนเอง มีทัศนคติชอบเสี่ยงแต่ไม่ชอบการพนัน พอใจที่จะวิเคราะห์และประเมินปัญหา มีความรับผิดชอบเพื่อให้งานสำเร็จลุล่วง แสวงหาหรือพยายามรับผิดชอบในหาค้นหาวิธีการแก้ไขปัญหาให้ดีที่สุด

ประเภทของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ (เพชร ชุมทรัพย์, 2544, หน้า 64) ได้อธิบายไว้ว่าแบ่งตามพฤติกรรมเป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ

1. นักลงทุน (Investor) นักลงทุนที่ซื้อหุ้นเพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้โดยหวังเอาเงินปันผลเป็นหลัก ส่วนกำไรจากการขายหุ้นก็ยอมแล้วแต่โอกาส การลงทุนในลักษณะนี้ ผู้ลงทุนจะต้องพิจารณาจากคุณภาพของหลักทรัพย์ที่จะลงทุนอย่างรอบคอบ เพื่อให้ได้ความเสี่งที่คาดว่าจะเกิดขึ้น มีค่าน้อยที่สุด การเล่นหุ้นแบบนี้มี 2 ลักษณะ คือ

1.1 Conservative เป็นการเล่นหุ้นแบบเน้นความปลอดภัยของเงินทุนเป็นสำคัญ ด้รายได้พอสมควร แต่ขอให้มีความเสถียรภาพ การลงทุนในลักษณะนี้มักเป็นการลงทุนในระยะยาว แต่ ถ้ามีจังหวะดีราคาหุ้นสูง ผู้ลงทุนอาจนำออกขายทำกำไรได้

1.2 Enterprising การลงทุนในลักษณะนี้ ผู้ลงทุนมีความกล้าเสี่ยงมากขึ้น เขาจะขายและซื้อหุ้นบ่อยครั้ง โดยจะตั้งเป้าหมายไว้ว่าต้องการให้เงินทุนงอกเงยและได้รายได้รวม (เงินปันผล+กำไรจากการขายหุ้น) ให้ได้สูงขึ้น

2. นักเก็งกำไร (Speculator) เป็นนักเล่นหุ้นที่ซื้อหุ้นที่มีความเสี่ยงสูง โดยคาดหวังผลตอบแทนในรูปของกำไรจากการขายหุ้นภายในระยะสั้น ๆ และไม่หวังเงินปันผล การเล่นหุ้นในลักษณะนี้มีลักษณะแบบเก็งกำไร ผู้เล่นหุ้นจะต้องอาศัยความรู้ความชำนาญและการตัดสินใจที่ฉับไว อาศัยช่วงจังหวะการเคลื่อนไหวราคาหุ้นเป็นสำคัญ

ความแตกต่างระหว่างการลงทุน (Investment) และการเก็งกำไร (Speculation) พิจารณาได้จากระดับของอัตราที่คาดว่าจะได้รับจาก ระดับความเสี่ยง และระยะเวลาในการลงทุน จีรัตัน สังก์แก้ว (2544, หน้า 14) ได้อธิบายว่า

1. ความแตกต่างด้านระดับอัตราผลตอบแทนที่คาดหวัง โดยทั่วไปแล้วการเก็งกำไรมักต้องการอัตราผลตอบแทนที่สูงกว่าการลงทุน
2. ความแตกต่างด้านระดับความเสี่ยง นักลงทุนจะยอมรับความเสี่ยงได้น้อยกว่าการเก็งกำไร
3. ความแตกต่างด้านระยะเวลาการลงทุน ระยะเวลาที่นักเก็งกำไรถือสินทรัพย์เก็งกำไรจะสั้นกว่านักลงทุน

ตามทฤษฎีของต่างประเทศได้มีการศึกษาพฤติกรรมของนักลงทุนประเภทบุคคลธรรมดาไว้ โดยมีการวิเคราะห์ไว้ 2 ด้าน คือ การวิเคราะห์ในด้านจิตวิทยา (Psychographics) และการวิเคราะห์ทางด้านประชากรศาสตร์ (Demographics)

การวิเคราะห์ในด้านจิตวิทยา (Psychographics) (สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2549) ได้อธิบายเรื่องการวิเคราะห์ในด้านจิตวิทยาไว้ 2 ลักษณะดังนี้ การจัดแบ่งประเภทของนักลงทุน ตามการวิเคราะห์ในแง่จิตวิทยา (Psychographics) ที่สำคัญมี 2 แบบ คือ Bamewall Two-Way Model และ Bailard, Biehi & Kaidrt Five-Way Model (BB&K) แบบ Bamewall Two-Way Model มีการจัดแบ่งนักลงทุนออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ

1. นักลงทุนประเภทรอรับผล (Passive Investors)

1.1 บุคคลที่มีทุนทรัพย์โดยไม่ต้องพึ่งพาอุปสรรค หรือสร้างมือตนเอง เช่น ได้รับเงินมรดก ขายที่ดินได้

1.2 บุคคลที่มีทุนทรัพย์น้อย และกลัวการขาดทุน

1.3 ลูกจ้างที่มีหน้าที่การทำงานในตำแหน่งสูงในบริษัท และองค์กรขนาดใหญ่

1.4 แพทย์ทั่วไปที่ไม่ใช่ศัลยแพทย์

นักลงทุนประเภทรอรับผล มักมอบหมายการจัดการลงทุนให้แก่มืออาชีพ มากกว่าจัดการลงทุนด้วยตัวเอง

2. นักลงทุนประเภทมุ่งหวังผล (Active Investors) บุคคลเหล่านี้ได้แก่

2.1 บุคคลที่ร่ำรวยโดยสร้างธุรกิจด้วยมือตนเอง

2.2 บุคคลที่ทำงานอิสระ มิได้เป็นลูกจ้างผู้ใดในสายอาชีพต่าง ๆ

2.3 ศัลยแพทย์มือดี

นักลงทุนประเภทมุ่งหวังผล มักจัดการลงทุนด้วยตัวเอง เพราะมีความมั่นใจในตัวเองสูง
แบบ Bailard, Biehi & Kaiser Five-way Model (BB&K)

1. นักผจญภัย (Adventurer) บุคคลประเภทนี้มีความเชื่อมั่นตนเองสูง มีความสุขกับการตัดสินใจ ยอมรับกับความไม่แน่นอนของชีวิต รวมถึงการลงทุนด้วย
2. ผู้มีความเป็นเอกเทศ (Individualist) บุคคลประเภทนี้มีความเชื่อมั่นตนเองสูง ตัดสินใจด้วยความละเอียดรอบคอบ และมีดุลยพินิจ
3. ดาราผู้มีชื่อเสียง (Celebrity) บุคคลประเภทนี้เป็นคนขี้กังวล กลัวตกข่าว ตกฐัน ตัดสินใจเร็ว
4. ผู้พิทักษ์ (Guardian) บุคคลประเภทนี้ จะระมัดระวังรอบคอบ ค่อนข้างวิตกกังวลมาก รู้ข้อจำกัดตนเอง และกลัวการตัดสินใจ

5. ผู้ที่อยู่คาบเส้น (Straight Arrow) เป็นพวกที่ไม่เข้ากลุ่มใด มีคุณลักษณะอยู่ตรงกลาง
การวิเคราะห์ทางด้านประชากรศาสตร์ (Demographics) (สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2549) ได้อธิบายเรื่อง การวิเคราะห์ทางด้านประชากรศาสตร์ ไว้ดังนี้

หลักการวิเคราะห์ในแบบ Demographics เป็นการวิเคราะห์นักลงทุนประเภทบุคคลจากคุณสมบัติส่วนตัวโดยการวิเคราะห์จะพิจารณาตัวแปรสำคัญ 2 ด้าน ประกอบด้วย รายได้และความมั่นคง (Income & Wealth) และช่วงอายุ (Life Cycle) จะแบ่งนักลงทุนออกได้เป็น 4 ประเภท ตามช่วงอายุ ดังนี้

1. ช่วงเริ่มทำงาน (Accummulation Phase) เป็นช่วงที่เริ่มสะสมทุนทรัพย์ในช่วงนี้ผู้ลงทุนอาจมีหนี้สินมากกว่าสินทรัพย์ เพราะต้องซื้อสินทรัพย์รายการใหญ่ มีรายได้น้อยแต่สม่ำเสมอ และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นอย่างมั่นคง และน่าพอใจในอนาคต นักลงทุนในช่วงนี้มักชอบลงทุนประเภท High Risk/ High Return

2. ช่วงการงานมั่นคง (Consolidation Phase) คือ ขั้นตอนของชีวิตช่วงมีรายได้สูงกว่ารายจ่าย จะอยู่ในช่วง Mid to Late Career คือมีหน้าที่การงานที่มั่นคง รายได้สม่ำเสมอ หนี้สินที่มีลดลงจนใกล้จะชำระเสร็จสิ้นเพราะไม่ได้สร้างเพิ่มและหนี้สินก็ได้ผ่อนชำระมาแล้วเป็นเวลานาน แนวการลงทุนจะลดความเสี่ยงและคำนึงถึงความมั่นคงมากขึ้น

3. ช่วงวัยเกษียณ (Spending Phase) คือ ช่วงของชีวิตที่มีอิสระทางการเงิน (Financial Independence) คือไม่มีภาระหนี้สิน แม้ไม่มีรายได้จากการทำงาน (Earned Income) แต่ก็มีรายได้จากกองทุนที่สะสมและลงทุนไว้ สามารถดำรงมาตรฐานชีวิตเช่นเดิม ก่อนที่จะเกษียณอายุงาน

4. ช่วงปลายชีวิต (Giftin Phase) คือ ช่วงที่มีทรัพย์สินมากเกินว่าจะใช้หมด จึงมีเหลือเพื่อแม่ เจือจุนให้แก่ผู้อื่นได้ ซึ่งจะส่งผ่านไปให้แก่ทายาทในที่สุด

วัตถุประสงค์ในการลงทุน (Investment Objectives) (e-learning 2010) ของนักลงทุนที่สำคัญมีอยู่ 4 ประการคือ

1. การเพิ่มค่าของเงินทุน (Capital Appreciation) คือต้องการให้หลักทรัพย์หรือทรัพย์สินที่ตนลงทุนไว้ มีมูลค่าเพิ่มพูนขึ้นตลอดช่วงเวลาที่ลงทุน โดยการเพิ่มค่านั้นจะมาจากกำไร (Capita Gain) จากการลงทุนเป็นสำคัญ หลักทรัพย์ที่ลงทุนจึงมักมีความเสี่ยงสูง แต่ก็มีอัตราผลตอบแทนที่คาดสูงมาก หลักทรัพย์เหล่านี้มักไม่จ่ายเงินปันผล เพราะต้องเก็บเงินทุนเอาไว้ในการลงทุนเพื่อขยายกิจการ ส่วนหลักทรัพย์เหล่านี้ได้แก่ หุ้นของกิจการที่ก่อตั้งใหม่ และเริ่มดำเนิน (Start Up) หรือกิจการขนาดเล็กที่กำลังขยายตัว (Growth Companies)

2. รายได้ประจำ (Current Income) นักลงทุนที่ต้องการได้รับรายได้เป็นประจำ จากการลงทุนในหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินที่ตนลงทุนไว้ ฉะนั้น หลักทรัพย์หรือทรัพย์สินที่ลงทุนจึงได้แก่ หุ้นของบริษัทยักษ์ใหญ่ที่มีฐานะทางการเงินมั่นคง มีกำไรในการประกอบการ สามารถจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นอย่างสม่ำเสมอหรือตราสารหนี้ได้แก่ หุ้นกู้ ตัวเงิน พันธบัตรที่มีดอกเบี้ยที่ตราไว้ ผู้ที่เกษียณอายุงานแล้ว ต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำ และให้รายได้ประจำมักนิยมใช้กลยุทธ์การลงทุนประเภทนี้

3. การปกป้องเงินทุน (Capital Protection) นักลงทุนต้องการให้เงินลงทุนของตนมีความมั่นคง ไม่ลดหรือเสียหายไป อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากขาดทุนหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินที่ลงทุน จึงมีความเสี่ยงต่ำ ระยะเวลาลงทุนจึงค่อนข้างสั้น เพราะจะทำให้สามารถคาดการณ์เหตุการณ์ได้ดีกว่า

4. ผลตอบแทนรวม (Total Return) นักลงทุนประสงค์ให้ความเสี่ยงและผลตอบแทน ในการลงทุนมีความเหมาะสม กล่าวคือ ไม่นิยมเอียงไปเ็นเป้าหมายใดเป้าหมายหนึ่งโดยเฉพาะ แต่เป็นการผสมผสานระหว่าง 3 เป้าหมายข้างต้นเหมาะสม เพื่อผลตอบแทนที่ดีกว่าในทุกสถานการณ์ลงทุน ไม่ว่าจะเป็ในช่วงตลาดหุ้นร้อนแรง (Bullish Market) หรือซบเซา (Bearish Market) วัตถุประสงค์ในการลงทุนเหล่านี้ จะต้องนำมาพิจารณาให้สอดคล้องกับแนวคิดของผู้ลงทุนในเรื่องการยอมรับความเสี่ยง และผลตอบแทนตลอดจนช่วงเวลาที่สุดคล้องกับแผนการลงทุนของลูกค้านี้ด้วย

แนวความคิดเกี่ยวกับความเสี่ยงจากการลงทุน (สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2549) ได้อธิบายไว้ว่า

ความเสี่ยงจากการลงทุนเป็นตัวแปรสำคัญซึ่งผู้ลงทุนจะต้องพิจารณาควบคู่ไปกับผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุนเสมอ โดยเมื่อก้าวถึง “ความเสี่ยง” คนส่วนใหญ่มักจะนึกถึงการขาดทุนหรือผลในทางลบเท่านั้น แต่หากพิจารณาจากทฤษฎีการลงทุนแล้ว “ความเสี่ยง” คือ การที่

ผลตอบแทนจริงที่ได้รับจากการลงทุน เบี่ยงเบน หรือ แตกต่างไปจากผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนคาดหวังไว้ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นไปในทางบวกหรือลบก็ถือว่าเป็นความเสี่ยงด้วยกันทั้งนั้น

สุภาว์ จุลนาพันธ์ (2529, หน้า 36) ได้ให้นิยาม ความเสี่ยงภัยในการลงทุนว่า หมายถึง การที่ผลตอบแทนที่ได้รับจริงจะน้อยไปกว่าผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนคาดหวังไว้ นั่นคือ ผลตอบแทนจริงอาจจะผันแปร แตกต่างที่จากที่คาดหวังไว้ การวัดความเสี่ยงการลงทุน มีอยู่หลายวิธี เช่น การวัดค่าพิสัย (Range) ระหว่างอัตราผลตอบแทนสูงสุดและต่ำสุดที่จะเป็นไปได้ การวัดค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) หรือซิกม่า และการวัดค่าเบต้า ซึ่งเป็นการวัดค่าความเสี่ยงโดยใช้แนวความคิดเกี่ยวกับการถดถอย (Regression) เป็นต้น

ความเสี่ยงในการลงทุน แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้ดังนี้

1. ความเสี่ยงจากปัจจัยมหภาค เป็นความเสี่ยงที่ไม่สามารถควบคุมหรือคาดการณ์ล่วงหน้าได้ และส่งผลกระทบต่อทุก ๆ หลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งไม่สามารถทำให้ลดลงหรือทำให้หมดไปด้วยการกระจายการลงทุน ความเสี่ยงประเภทนี้ประกอบด้วย

1.1 ความเสี่ยงจากอำนาจซื้อลดลงหรือความเสี่ยงจากภาวะเงินเฟ้อ เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในระดับราคาสินค้าโดยทั่ว ๆ ไปซึ่งจะทำให้อัตราผลตอบแทนที่แท้จริงลดลง

1.2 ความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง หรือนโยบายเกี่ยวกับเศรษฐกิจและการเงิน หมายถึง ความเสี่ยงที่มักเกิดขึ้นเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองหรือการเปลี่ยนแปลง ในนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับเศรษฐกิจและการเงิน นักลงทุนจึงมักระงับการลงทุนเพื่อรอดูท่าทีของรัฐบาลใหม่เสมอ

1.3 ความเสี่ยงที่เกิดจากความผันแปรของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ มักเกิดขึ้นกับกรณีของการลงทุนข้ามประเทศและเมื่อผู้ลงทุนนำเงินลงทุนกลับไปยังต้นทางหรือโยกย้ายไปยังแหล่งลงทุนอื่น

1.4 ความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในระดับอัตราดอกเบี้ย ความเสี่ยงประเภทนี้ จะมีผลทำให้ราคาหลักทรัพย์เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงกันข้าม เช่น เมื่ออัตราดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นราคาหลักทรัพย์จะลดลง ซึ่งการที่ดอกเบี้ยขึ้น-ลง มีผลกระทบต่อเงินที่จะนำไปลงทุน

1.5 ความเสี่ยงจากภาวะตลาด เมื่อราคาหรือผลตอบแทนของตราสารทางการเงินที่มีอยู่ในตลาดมีการปรับตัว ผันผวน อันเป็นผลมาจากปัจจัยต่าง ๆ มากมายที่มากกระทบ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของภาวะเศรษฐกิจในระดับมหภาค ความผันผวนของค่าเงิน อัตราดอกเบี้ย กระแสทางการเมือง หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ

2. ความเสี่ยงจากปัจจัยจุลภาค เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายในบริษัท ซึ่งเป็นความเสี่ยงเฉพาะตัวของแต่ละบริษัท (Firm-Specific Risk) ที่คุณลงทุนไว้ ซึ่งบริษัทที่มีระบบการจัดการภายในที่ดี จะทำให้บริษัทมีโอกาสประสบความสำเร็จมากและมีความเสี่ยงต่ำ โดยความเสี่ยงประเภท

นี้สามารถลดลงได้ด้วยการกระจายการลงทุน (Diversification) ที่เหมาะสม ความเสี่ยงประเภทนี้ประกอบด้วย

2.1 ความเสี่ยงทางธุรกิจหรือความเสี่ยงในการดำเนินงานของบริษัท หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากความผันแปรของรายได้ของบริษัท อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ โดยจะพิจารณาจากความสามารถในการบริหารงานหรือการดำเนินงานของแต่ละบริษัท (Operating Leverage) ว่าจะรับมือกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงนั้น ๆ ได้อย่างไร

2.2 ความเสี่ยงทางการเงิน หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากความผันแปรของรายได้ของบริษัทอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางการเงินของบริษัท (Financial Leverage) เช่น การระดมทุนจากแหล่งเงินทุนแตกต่างกัน เป็นต้น

2.2.4 แนวคิดและทฤษฎีการตัดสินใจ

2.2.4.1 ความหมายของการตัดสินใจ

การตัดสินใจ หมายถึง การเลือกทางปฏิบัติซึ่งมีอยู่หลายทาง เป็นแนวทางปฏิบัติไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ เป็นการตัดสินใจกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือหลายสิ่งหลายอย่าง การตัดสินใจมักเกี่ยวข้องกับปัญหาที่ยุ่งยากสลับซับซ้อน และมีวิธีการแก้ไขปัญหามากกว่าหนึ่งอยู่เสมอ (อภิญา จรุงพร, 2515)

2.2.4.2 ธรรมชาติของการตัดสินใจ

การตัดสินใจเป็นกระบวนการเลือกในระหว่างทางเลือกต่างๆ แต่ในกระบวนการเลือกทางเลือกต่างๆ ดังกล่าวนั้นมีสิ่งๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับหลายประการ

วุฒิชัย จานง (2523) ให้ความเห็นว่าการตัดสินใจมีระดับความสำคัญอยู่ 3 ประการ ซึ่งถือว่าเป็นธรรมชาติของการตัดสินใจ คือ

1. กิจกรรมด้านข่าวปัญหา (Intelligence activity) หมายถึงการสืบเสาะหาข้อมูลข่าวสารสภาพสิ่งแวดล้อมสำหรับการตัดสินใจ
2. กิจกรรมการออกแบบ (Design activity) เป็นการสร้างการพัฒนา และการวิเคราะห์ แนวทางต่างๆที่น่าจะนำไปปฏิบัติได้

3 กิจกรรมการคัดเลือก (Choice activity) คือการเลือกทางอันเหมาะสมที่จะทำไปปฏิบัติจริงขั้นตอนทั้งสามประการนี้ทำให้เห็นธรรมชาติที่สำคัญของการตัดสินใจว่า เป็นกระบวนการตามลำดับขั้น อันที่จะเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งออกมาสำหรับการปฏิบัติ

2.2.4.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมตัดสินใจซื้อ

1. ปัจจัยส่วนบุคคล (Personal Factors) ซึ่งได้แก่

1.1 เพศ ผู้หญิงกับผู้ชายจะมีพฤติกรรมในการซื้อแตกต่างกัน กล่าวคือผู้หญิงส่วนใหญ่จะมีความละเอียดในการซื้อมากกว่าผู้ชาย สินค้าบางชนิดจะจำหน่ายให้เฉพาะเพศเท่านั้น

1.2 อายุ เด็กจะซื้อสินค้าเพราะต้องการของแถม วัยรุ่นจะซื้อสินค้าตามแฟชั่น ในช่วงเวลานั้น ผู้ใหญ่จะซื้อสินค้าโดยเปรียบเทียบระหว่างคุณภาพกับราคา ในขณะที่คนชราจะซื้อสินค้าโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ

1.3 สถานภาพ คนโสดจะซื้อสินค้าโดยใช้เหตุผลส่วนตัวเป็นหลัก ในขณะที่คนที่มีความรักแล้ว จะคำนึงถึงความต้องการของสมาชิกในครอบครัวด้วย จนบางครั้งลืมคำนึงถึงความต้องการของตน

1.4 การศึกษา ระดับการศึกษาแสดงถึงระดับความรู้ของบุคคล คนที่มีการศึกษาสูงกว่ามักจะพิจารณาหลาย ๆ ปัจจัยก่อนการตัดสินใจซื้อ ในขณะที่ผู้ที่มีการศึกษาน้อยกว่า อาจจะใช้ประสบการณ์หรือความต้องการส่วนตัวเป็นหลัก

1.5 อาชีพ การประกอบอาชีพที่ต่างกัน ย่อมส่งผลต่อพฤติกรรมการซื้อได้ เช่นกันโดยเฉพาะสินค้าที่มีความเกี่ยวข้องกับอาชีพ ช่าง จะซื้อเครื่องมือช่างเพื่อการประกอบอาชีพ ในขณะที่ครูจะซื้ออุปกรณ์หรือสื่อที่จะใช้สำหรับการสอนหนังสือ

1.6 รายได้ รายได้ของผู้บริโภคแสดงถึงอำนาจในการซื้อสินค้าหรือบริการ คนที่มีรายได้มากกว่าการออม จะมีความสามารถในการจ่ายมากกว่า

2. ปัจจัยด้านจิตวิทยา (Psychological Factors) ประกอบด้วย

2.1 การจูงใจ (motivation) ผู้บริโภคซื้อสินค้าอันเนื่องมาจากแรงจูงใจที่แตกต่างกันหลาย ๆ อย่าง หากพิจารณาจากทฤษฎีแรงจูงใจตามลำดับขั้นตอนของมาสโลว์ จะพบว่าความต้องการของมนุษย์มี 5 ระดับด้วยกันคือ

2.1.1 ความต้องการด้านร่างกาย

2.1.2 ความต้องการด้านความปลอดภัย

2.1.3 ความต้องการด้านสังคม

2.1.4 ความต้องการได้รับการยอมรับ

2.1.5 ความต้องการประสบความสำเร็จสูงสุดในชีวิต

2.2 การรับรู้ (Perception) ผู้บริโภคจะมีการรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ ในระดับที่แตกต่างกันเรื่องราวที่รับรู้มาจะถูกเก็บสะสมไว้เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจซื้อ สิ่งที่รับรู้ได้อาจจะมาจากการโฆษณา การได้ยิน เมื่อผู้บริโภครับรู้แตกต่างกัน จะส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อที่แตกต่างกัน

2.3 การเรียนรู้ (Learning) การเรียนรู้เกิดจากประสบการณ์ที่ผู้บริโภคมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งผลของการเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้รถยนต์ยี่ห้อหนึ่ง ย่อมส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อครั้งต่อไป หากรถยนต์ยี่ห้อนั้นสามารถสร้างประสบการณ์ที่ดีต่อผู้ใช้ย่อมส่งผลต่อการซื้อซ้ำ

2.4 ความเชื่อ (Belief) ความเชื่อของบุคคล หมายถึง การยึดถือในบางสิ่งบางอย่างเช่น ความเชื่อตามหลักศาสนา ความเชื่อเกี่ยวกับโชคลาง เช่น การจำหน่ายสินค้าประเภท

อาหารให้แก่ ผู้บริโภคชาวมุสลิม จำเป็นต้องทำให้ถูกต้องตามขั้นตอนของศาสนาอิสลาม มิฉะนั้นผู้บริโภคจะไม่ซื้อของผู้ผลิตรายนั้น

2.5 ทศนคติ (Attitude) ทศนคติเป็นความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งความรู้สึกจะมีทั้งด้านบวกและด้านลบ หากผู้บริโภคมีทศนคติที่ไม่ดีต่อสินค้าหรือบริการ ส่งผลต่อการไม่ตัดสินใจซื้อสินค้าหรือบริการดังกล่าว ในทางตรงข้ามหากผู้บริโภคมีทศนคติที่ดีย่อมนำมาสู่การซื้อสินค้าหรือบริการเหล่านั้น

3. ปัจจัยด้านสังคม (Social Factors) สังคมแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ผู้บริโภคมีผลต่อการซื้อสินค้า สิ่งแวดล้อมด้านสังคมประกอบด้วย

3.1 ครอบครัว (Family) สมาชิกในครอบครัวถือเป็นกลุ่มบุคคลในสังคมที่มีผลต่อการซื้อสินค้าของผู้บริโภค เป็นมักจะเป็นต้นแบบในการซื้อสินค้าที่ถูกถ่ายทอดไปยังลูกๆ ผู้บริโภคที่อยู่ในครอบครัวเดียวกันมักจะมีพฤติกรรมการซื้อที่คล้ายคลึงกัน

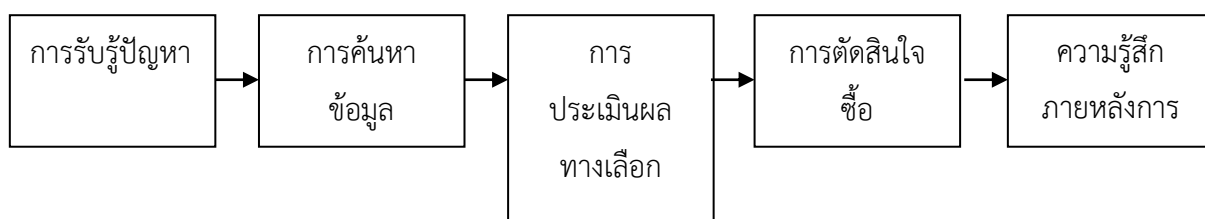
3.2 ผู้นำทางความคิด (Opinion Leader) บุคคลเป็นผู้นำทางความคิดของสังคมมักจะเป็นต้นแบบของพฤติกรรมการซื้อสินค้าหรือบริการต่อผู้บริโภคคนอื่นในสังคมนั้น ๆ

3. วัฒนธรรม (Culture) แต่ละสังคมจะมีวัฒนธรรมเป็นของตนเอง วัฒนธรรมของสังคมอาจจะมาจากประเพณีกิจกรรมประจำท้องถิ่น ผู้บริโภคที่มักจะมีทัศนคติซื้อสินค้าที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมของตน ตัวอย่างเช่นการซื้อเสื้อผ้าเพื่อใช้ในชีวิตรประจำวันของประชาชนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย จะแตกต่างจากการซื้อเสื้อผ้าของผู้บริโภคในภาคเหนือของประเทศไทย

2.2.4.4 กระบวนการตัดสินใจซื้อ (buying Processes)

กระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้ซื้อ มี 5 ขั้นตอน คือ การรับรู้ปัญหาการค้นหาข้อมูล การประเมินทางเลือก การตัดสินใจซื้อ และพฤติกรรมภายหลังการซื้อ ดัง ภาพประกอบ

ภาพที่ 2.1: ภาพประกอบขั้นตอนในกระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค (Five-stage Model of the Consumer Buying Process)

ที่มา: Kotler, P. (2000). *Marketing management the millennium edition*. New Jersey: Prentice Hall, Inc.

ขั้นตอนที่ 1 การตระหนักถึงความต้องการ (Recognition of Need) กระบวนการซื้อของผู้บริโภคจะเริ่มต้นด้วยการถูกกระตุ้นความต้องการ ไม่ว่าจะถูกกระตุ้นจากสิ่งกระตุ้นภายในซึ่งเป็นสัญชาตญาณของมนุษย์ เพื่อสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของคน เนื่องจากคนมีความต้องการอยู่มากมายหลายประการ แต่มีเงินจำกัด ก็พยายามเลือกหรือตระหนักถึงความต้องการที่จะเป็นจริง ๆ งานที่สำคัญของผู้บริหารการตลาดในขั้นนี้ ก็คือ จะต้องเข้าใจและรู้จักใช้สิ่งกระตุ้น ซึ่งเกี่ยวกับสินค้าที่มีอิทธิพลให้ผู้บริโภคตระหนักถึงความต้องการสินค้าของเราให้ได้ และจะต้องกระตุ้นให้เกิดความต้องการเพียงพอที่จะทำให้เกิดการซื้อขึ้นมา หากมีความต้องการมาก แต่ไม่มีเงินจะซื้อความต้องการ เช่นนี้เรียกว่าความต้องการซ่อนเร้น (Latent need) เช่น กระตุ้นว่ารถยนต์จะช่วยสามารถสนองความต้องการขั้นพื้นฐาน เช่น การเดินทางสะดวกแล้วยังช่วยสนองความต้องการด้านฐานะ ความเป็นอยู่อีกด้วย บ้านจะช่วยสนองความต้องการ ด้านความปลอดภัย ความมีชื่อเสียง และฐานะความเป็นอยู่เหล่านี้ เป็นต้น นอกจากนี้ยังจะต้องคำนึงถึงจังหวะเวลาที่จะกระตุ้นความต้องการให้เหมาะสมอีกด้วย

ขั้นตอนที่ 2 การแสวงหาข้อมูล/ข่าวสาร (Information Search) หากเกิดความต้องการจากการถูกกระตุ้นมากพอก็อาจจะทำการซื้อโดยทันทีแต่หากไม่สามารถสนองความต้องการได้ทันทีก็อาจจะสะสมความต้องการเหล่านั้นไว้และเมื่อสะสมไว้มากก็จะพยายามจะแสวงหา ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าเพื่อหาทางที่จะสนองความต้องการที่ดีที่สุด ซึ่งแหล่งของข้อมูล ข่าวสารที่ผู้บริโภคจะแสวงหาได้จะมาจาก 4 แหล่ง ต่อไปนี้

1. แหล่งบุคคล เช่น จากครอบครัว เพื่อนฝูง เพื่อนบ้าน ผู้คุ้นเคย
2. แหล่งการค้า เช่น จากการโฆษณา การบอกกล่าวของพนักงานขาย ผู้แทนจำหน่าย การจัดแสดง หรือนิทรรศนาการสินค้า หีบห่อของสินค้า
3. แหล่งสาธารณชน เช่น สื่อมวลชนของทางราชการ เอกชน หรือสมาคม
4. แหล่งที่เกิดจากความชำนาญ เช่น จากผู้เคยใช้การตรวจสินค้า การจับถือข้อมูลที่ผู้บริโภคได้มาจากแหล่งต่างๆ กัน จะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อแตกต่างกันออกไป

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินทางเลือก (Evaluation of Alternatives) เมื่อผู้บริโภคได้ข้อมูลมาจากขั้นตอนที่ 2 แล้ว ก็จะประเมินทางเลือกและตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด วิธีการที่ผู้บริโภคใช้ในการประเมินทางเลือกอาจจะประเมิน โดยการเปรียบเทียบข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติของแต่ละสินค้า และน้ำหนักในการที่จะตัดสินใจเลือกซื้อจากหลายตราหือให้เหลือเพียงตราหือเดียวอาจขึ้นอยู่กับความเชื่อ ความนิยม และความศรัทธาในตราหือนั้นๆ หรืออาจขึ้นอยู่กับประสบการณ์เหตุการณ์บางอย่างของผู้บริโภคที่ผ่านมาในอดีต

แนวความคิดเบื้องต้นที่จะช่วยกระบวนการประเมินผู้บริโภค มีดังนี้

ประการที่ 1 เรามีสมมติฐานว่าผู้บริโภคแต่ละรายมองผลิตภัณฑ์ว่าเป็นมวลรวมของลักษณะ

ต่างๆ ของผลิตภัณฑ์ซึ่งผู้บริโภคจะมองลักษณะแตกต่างของลักษณะเหล่านี้ว่าเกี่ยวข้องกับตนเองเพียงใด และเขาจะให้ความสนใจมากที่สุดกับลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของเขา

ประการที่ 2 ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับลักษณะต่างๆ ของผลิตภัณฑ์ในระดับแตกต่างกันตามความสอดคล้องกับความต้องการของเขา

ประการที่ 3 ผู้บริโภคจะสร้างความเชื่อในตรายี่ห้อขึ้นชุดหนึ่งเกี่ยวกับลักษณะแต่ละอย่างของตรายี่ห้อ ความเชื่อที่ผู้บริโภคมีกับตราใดตราหนึ่งนั้นตราเรียกว่า ภาพพจน์ของตรายี่ห้อ (Brand Image) โดยการมีประสบการณ์และผลที่ได้รับจากการมีการเลือกรับรู้ เลือกปิดป้องและเลือกเก็บรักษา ความเชื่อของผู้บริโภคจึงแตกต่างไปจากลักษณะจริงของผลิตภัณฑ์

ประการที่ 4 ความพอใจในตัวผลิตภัณฑ์ทั้งหมดที่ผู้บริโภคคาดว่าจะได้รับแตกต่างไปตามความแตกต่างไปจากลักษณะของตัวสินค้า

ขั้นตอนที่ 4 การตัดสินใจซื้อ (Purchase Decision) เมื่อประเมินทางเลือก โดยเลือกตรายี่ห้อ ที่ตั้งใจจะซื้อ (Purchase Intention) แล้วอย่างไรก็ตามอาจมีปัจจัยอื่นที่มีผลกระทบต่อความตั้งใจซื้อได้คือ

1. ด้านสังคม เช่น ได้รับคำตำหนิหรือข้อคิดเห็นจากสมาชิกในครอบครัว อาจทำให้ทัศนคติความชอบต่อตรายี่ห้อที่ตั้งใจจะซื้อลดลงได้
2. สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องเมื่อผู้ซื้อได้วางแผนความตั้งใจที่จะซื้อไว้แล้วโดยคาดคะเนถึงรายได้ที่จะได้รับเงื่อนไขข้อตกลงต่าง ๆ กับผู้ขายและอื่นๆ แต่ความตั้งใจจะซื้ออาจไม่เกิดขึ้นก็ได้หากเกิดสถานการณ์ที่กระทบกระเทือนต่อผู้ซื้อ
3. การตัดสินใจของผู้บริโภคเต็มไปด้วยความเสี่ยง ผู้บริโภคก็จะสอบถามผู้เคยใช้ใหม่แน่นอนใจก่อน หรือจะตัดสินใจเลือกซื้อตรายี่ห้อที่ไว้ใจได้หรือมีการรับประกันเพราะฉะนั้นผู้บริหารการตลาดต้องวางแผนการตลาด เพื่อให้ผู้บริโภคในการตัดสินใจซื้อให้น้อยลง

ขั้นตอนที่ 5 ความรู้สึกหลังการซื้อ (Post Purchase Feeling) ตรายี่ห้อที่ผู้บริโภคได้ทำการตัดสินใจซื้อไปแล้ว อาจทำให้ไม่ได้รับความพอใจตามที่หวังหรือคาดคะเนเอาไว้จะทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อตรายี่ห้อ

จากทฤษฎีที่กล่าวมา Kotler (2002, p.179) อธิบายว่า พฤติกรรมผู้บริโภคจะเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับกระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภค 5 ขั้นตอน (Five-stage Model of Consumer Buying Process) ซึ่งจะมีความสัมพันธ์กับความนึกคิด (Thought) ความรู้สึก (Feeling) การแสดงออก (Action) ในการดำรงชีวิตของมนุษย์แต่ละคนซึ่งไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน ทั้งนี้เพราะแต่ละคนมีทัศนคติ (Attitude) สิ่งจูงใจ (Motive) ประสบการณ์การรับรู้หรือสิ่งกระตุ้น (Stimuli) ทั้งภายในและภายนอกต่างกัน ปัจจัยดังกล่าวจะมีผลต่อความรู้สึกนึกคิดที่นำไปสู่กระบวนการตัดสินใจซื้อและพฤติกรรมภายหลังการซื้อ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2538, หน้า 10) กล่าวว่าการวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภคเป็นการ ค้นหา พฤติกรรมการซื้อและการใช้ของผู้บริโภค เพื่อทราบถึงความต้องการและพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภค คำตอบที่ได้จะช่วยให้นักการตลาดสามารถวางแผนกลยุทธ์ เพื่อสามารถสนองความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างเหมาะสม โดยใช้ 7 คำถามค้นหาพฤติกรรมของผู้บริโภคคือ 6Wsและ1H เพื่อที่จะหาคำตอบ 7 ประการซึ่งประกอบไปด้วยคำถามต่างๆ ดังนี้

คำถามที่ใช้ในการวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้บริโภค คือ 6Ws และ 1H ซึ่งประกอบไปด้วย WHO? WHAT? WHY? WHO? WHEN? WHERE? และ HOW? เพื่อหาคำตอบ 7Os อันประกอบด้วย Occupants Objects Objectives Organization Occasions และ Outlets Operationsซึ่งการใช้คำถาม 7 คำถาม เพื่อหาคำตอบ 7 ประการเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภครวมทั้งกลยุทธ์ทางการตลาดให้สอดคล้องกับคำตอบเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภคได้ดังนี้

1. ใครอยู่ในตลาดเป้าหมาย (Who is in the target market?) เป็นคำถามเพื่อหาคำตอบเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมาย (Occupants) ด้านประชากรศาสตร์ภูมิศาสตร์ จิตวิทยาพฤติกรรมศาสตร์

2. ผู้บริโภคซื้ออะไร (What dose the consumer buy?) เป็นคำถามเพื่อหาคำตอบเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้บริโภคต้องการซื้อ (Objects) คือ คุณสมบัติของผลิตภัณฑ์และความแตกต่างที่เหนือกว่าคู่แข่ง

3. ทำไมผู้บริโภคจึงซื้อ (Why does the consumer buy?) เป็นคำถามเพื่อหาคำตอบเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการซื้อ เพื่อตอบสนองความต้องการด้านร่างกายและจิตวิทยา

4. ใครมีส่วนร่วมในการซื้อ (Who participates in the buying?) เป็นคำถามเพื่อหาคำตอบเกี่ยวกับบทบาทของกลุ่มต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ (Organizations)ประกอบด้วยผู้ริเริ่ม ผู้มีอิทธิพล ผู้ตัดสินใจซื้อ ผู้ซื้อและผู้ใช้

5. ผู้บริโภคซื้อเมื่อใด (When does the consumer buy?) เป็นคำถามเพื่อหาคำตอบเกี่ยวกับโอกาสในการซื้อสินค้าและบริการอื่นๆ (Occasions)

6. ผู้บริโภคซื้อที่ไหน (Where does the market buy?) เป็นคำถามเพื่อหาคำตอบเกี่ยวกับแหล่งหรือช่องทางที่ผู้บริโภคจะไปซื้อ (Outlets) บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป เช่น ซูเปอร์มาร์เก็ต ร้านสะดวกซื้อ เป็นต้น

7. ผู้บริโภคซื้ออย่างไร (How does the market buy?) เป็นคำถามที่ต้องหาคำตอบเกี่ยวกับขั้นตอนการตัดสินใจซื้อสินค้า (Operations) ประกอบด้วยการรับรู้

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3.1 อธิวัฒน์ โตสันติกุล (2556) ศึกษาเรื่องแนวโน้มและพฤติกรรมการลงทุน ของนักลงทุนชาวไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักลงทุนที่มีอายุและอาชีพที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ในด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนโดยเฉลี่ย (ครั้ง/ ปี) และด้านมูลค่าการลงทุนโดยเฉลี่ย (บาท/ ครั้ง) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นักลงทุนที่สถานภาพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ในด้านมูลค่าการลงทุนโดยเฉลี่ย (บาท/ ครั้ง) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 บุคลิกภาพด้านกล้าเสี่ยง (ชอบผจญภัย) มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านระยะเวลาถือครองสินทรัพย์เฉลี่ยโดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำทิศทางตรงกันข้าม บุคลิกภาพด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านรอบคอบ ระมัดระวังและด้านการใช้เหตุผลในการตัดสินใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนชาวไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนโดยเฉลี่ย (ครั้ง/ ปี) โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำทิศทางเดียวกัน บุคลิกภาพด้านการใช้เหตุผลในการตัดสินใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านมูลค่าการลงทุนโดยเฉลี่ย (บาท/ ครั้ง) โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำทิศทางเดียวกัน ปัจจัยภายในด้านความมั่งคั่ง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนโดยเฉลี่ย (ครั้ง/ ปี) และด้านมูลค่าการลงทุนโดยเฉลี่ย (บาท/ ครั้ง) ปัจจัยภายในด้านความเสี่ยง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครด้านมูลค่าการลงทุนโดยเฉลี่ย (บาท/ ครั้ง) ส่วนปัจจัยภายในด้านสภาพคล่อง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครด้านมูลค่าการลงทุนโดยเฉลี่ย (บาท/ ครั้ง) ในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกันตามลำดับ ปัจจัยภายนอกด้านเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนโดยเฉลี่ย (ครั้ง/ ปี) โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำทิศทางเดียวกัน และปัจจัยภายนอกด้านการเมือง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์เฉลี่ย มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม พฤติกรรมการลงทุนด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนเฉลี่ย (ครั้ง/ ปี) มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการลงทุนในอนาคต โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำทิศทางเดียวกัน

2.3.2 เกียรติศักดิ์ พัฒนดำรงเกียรติ (ม.ป.ป.) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษา พบว่า นักลงทุนหุ้นสามัญทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็น เพศชายมีอายุอยู่ในช่วง 30 – 39 ปี สถานภาพโสดมีการศึกษาระดับปริญญาตรีอาชีพส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 50,000

บาท โดยนักลงทุนมีแหล่งที่มาของเงินทุนจากเงินออม และมีประสบการณ์การลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป นอกจากนี้ยังพบว่า สภาพแวดล้อมทางการลงทุน ด้านการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ด้านการวิเคราะห์ภาวะอุตสาหกรรม ด้าน การวิเคราะห์ภาวะหลักทรัพย์ และ ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค นักลงทุนให้ความสำคัญในระดับมากตามลำดับ พฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ และตัดสินใจขายหุ้นสามัญอยู่ในระดับปานกลาง ประเภทหุ้นสามัญที่นักลงทุนหุ้นสามัญในเขตกรุงเทพมหานครทำการตัดสินใจลงทุนมากที่สุด คือหุ้นสามัญในกลุ่ม อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (PROPCON) และวัตถุประสงค์หลักในการลงทุนของนักลงทุนหุ้นสามัญในเขตกรุงเทพมหานครคือ ต้องการส่วนต่างของกำไรจากการลงทุน นักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนด้านการตัดสินใจขายหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นักลงทุนที่มีประสบการณ์การลงทุนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนด้านการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญใน ตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สภาพแวดล้อมทางการลงทุนด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง การวิเคราะห์ทางเทคนิค การวิเคราะห์ภาวะหลักทรัพย์ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์ ด้านการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 โดยสามารถอธิบายได้ร้อยละ 30.8

2.3.3 อุบลรัตน์ ศรีเกษ (2556) ที่ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในหุ้นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ที่ได้ทำการรวบรวมข้อมูลเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย เนื่องจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีนักศึกษาเพศหญิงมากกว่าเพศชาย นักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 20-23 ปี เป็นนักศึกษาปริญญาตรี ผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่ได้ลงทุนในหุ้น เห็นว่าตนเองยังไม่พร้อมที่จะทำการลงทุนในหุ้น เนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของหุ้น ไม่ทราบว่าตนเองต้องเริ่มเล่นหุ้นจากตรงไหน นอกจากนี้ยังมีเรื่องของการขาดเงินลงทุน ที่สำคัญไปกว่านั้น ผู้ที่ไม่ได้ลงทุนในหุ้น เป็นผู้ที่มีความเสี่ยง จึงมีการลงทุนในรูปแบบอื่นๆที่มีความเสี่ยงน้อยกว่า เช่น การลงทุนในรูปแบบของเงินฝากธนาคาร หรือการลงทุนในทองคำและวัตถุมูลค่าต่างๆ เป็นต้น สำหรับผู้ที่เป็่นนักลงทุนในหุ้น มีความรู้ความเข้าใจเรื่องของการลงทุน เพื่อหวังผลตอบแทน แต่มีความพร้อมและยอมรับกับความเสี่ยงในตัวหุ้น ส่วนใหญ่เป็่นนักลงทุนแบบเก็งกำไรและนักลงทุนระยะสั้น ถือครองไม่เกิน 3 เดือน เนื่องจากมีความเสี่ยงน้อยกว่าการถือหุ้นในระยะยาว นักลงทุนส่วนใหญ่เลือกบริษัทหลักทรัพย์จากการที่บริษัทหลักทรัพย์นั้นไม่มีค่าธรรมเนียมขั้นต่ำในการซื้อขายแต่ละครั้ง ซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับผู้ลงทุนระยะสั้นและผู้เก็งกำไรเป็นอย่างมาก สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนหุ้นนั้น คือปัจจัยเกี่ยวกับตัวหุ้น เนื่องจากมีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งผลกำไรของบริษัท ฐานะทางการเงิน การประกาศเพิ่มทุน หรือแม้แต่ข่าวเกี่ยวกับผู้บริหาร รองลงมาเป็่น

ปัจจัยเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ ปัจจัยทางสังคมและการเมือง ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และปัจจัยอื่นๆที่มีความไม่แน่นอน

2.3.4 กนกตล สิริวัฒนชัย (2557) ได้ทำการศึกษา การตัดสินใจลงทุนในหุ้นของคนรุ่นใหม่ที่มีอายุระหว่าง 18 -48 ปีในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านพฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ที่มีอายุระหว่าง 18 - 48 ปี ในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในหุ้นคิดเป็นร้อยละ 66.6 และปัจจัยด้านพฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ที่มีอายุระหว่าง 18 - 48 ปี ในเขตกรุงเทพมหานครสามารถอธิบายการตัดสินใจลงทุนในหุ้นได้ ร้อยละ 44.4 นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยด้านพฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ที่มีอายุระหว่าง 18-48 ปี ในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งประกอบด้วย ความต้องการของบุคคล และทัศนคติมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในหุ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.4.5 มณิรัตน์ ศิริเลิศ (2556) ศึกษา เรื่อง แรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในทองคำของกลุ่มข้าราชการ ในอำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร พบว่า เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในทองคำของกลุ่มข้าราชการ พบว่า อายุ และสถานภาพต่างกัน มีการพิจารณาปัจจัยภายในการตัดสินใจลงทุนในทองคำ ด้านสภาพคล่องแตกต่างกัน อย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนกลุ่มข้าราชการที่ระดับการศึกษาต่างกันมีการพิจารณาปัจจัยภายนอกในการตัดสินใจลงทุนในทองคำด้านเทคโนโลยีแตกต่างกัน อย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการลงทุนในทองคำของกลุ่มข้าราชการ พบว่าปัจจัยด้านอายุ รายได้ต่อเดือน และระดับข้าราชการ มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การลงทุน อย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยด้านระดับข้าราชการ มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการลงทุน อย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยด้านเพศ และระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับสถานที่การลงทุน อย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยด้านระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีอิทธิพลในการลงทุน อย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในทองคำกับพฤติกรรมการลงทุนในทองคำของกลุ่มข้าราชการพบว่า ปัจจัยภายในด้านสภาพคล่อง และด้านความรู้ในข่าวสารการลงทุนมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การลงทุน อย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยด้านความเสี่ยง และด้านความรู้ในข่าวสารการลงทุนมีความสัมพันธ์กับความถี่การลงทุน อย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยด้านความรู้ในข่าวสารการลงทุนมีความสัมพันธ์กับมูลค่าการลงทุน อย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยภายนอกด้านการเมือง ด้านสังคม ด้านเทคโนโลยี มีความสัมพันธ์กับความถี่การลงทุน อย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และด้านเทคโนโลยี มีความสัมพันธ์กับมูลค่าการลงทุน

อย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยด้านสังคมมีความสัมพันธ์กับสถานที่การลงทุน
อย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการลงทุน และแรงจูงใจในการลงทุนของนักลงทุนไทย ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร มีระเบียบวิธีการวิจัยดังนี้

- 3.1 ประเภทและรูปแบบวิธีการวิจัย
- 3.2 กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 กระบวนการและขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 สมมติฐานการวิจัย
- 3.5 วิธีการทางสถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประเภทและรูปแบบวิธีการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ที่มีรูปแบบการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามแบบปลายปิด (Closed-end Questionnaire) ที่ประกอบด้วยข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการลงทุน และแรงจูงใจในการลงทุนของนักลงทุนไทย ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ตามรายละเอียดดังนี้

3.1.1 แบบสอบถาม (Questionnaire) มีทั้งหมด 4 ส่วนดังนี้

3.1.1.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีระดับการวัดดังนี้

1. เพศ ระดับการวัดตัวแปรแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale)
2. อายุ ระดับการวัดตัวแปรแบบเรียงอันดับ (Ordinal Scales)
3. การศึกษา ระดับการวัดตัวแปรแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale)
4. อาชีพ ระดับการวัดตัวแปรแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale)
5. รายได้ ระดับการวัดตัวแปรแบบเรียงอันดับ (Ordinal Scales)

3.1.1.2 ข้อมูลพฤติกรรมการลงทุน ได้แก่ ระยะเวลาในการลงทุน บริษัทหลักทรัพย์ที่ใช้บริการ ปริมาณเงินที่ใช้ลงทุน ที่มาของเงินทุนของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีระดับการวัดดังนี้

1. ระยะเวลาในการลงทุน ระดับการวัดตัวแปรแบบเรียงอันดับ
2. บริษัทหลักทรัพย์ที่ใช้บริการ ระดับการวัดตัวแปรแบบนามบัญญัติ

ตรวจสอบความน่าเชื่อถือโดยการวิเคราะห์ประมวลหาค่าครอนบาร์คแอลฟา (Cronbach's Alpha Analysis Test) ซึ่งได้ค่าเท่ากับ 0.749

ตรวจสอบความน่าเชื่อถือโดยการวิเคราะห์ประมวลหาค่าครอนบาร์คแอลฟา (Cronbach's Alpha Analysis Test) โดยแบ่ง แบบสอบถาม เป็นสองตอน ดังนี้

ตารางที่ 3.1: Cronbach's Alpha Analysis Test

	Cronbach's Alpha Analysis Test
1.ข้อมูลแรงจูงใจในการลงทุน	.754
2.การตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย	.746

หลังจากนั้นแบบสอบถามจะนำไปให้กลุ่มตัวอย่างได้ตอบตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในการศึกษาโดยจะทำการแจกในวันที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2559

3.2 กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จะเป็นนักลงทุนไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มประชากรมีจำนวนไม่จำกัด ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ระดับความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ซึ่งได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน และจะทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักลงทุนไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร ในวันที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2559 โดยจะสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยมีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

3.3 กระบวนการและขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

สำหรับกระบวนการและขั้นตอนการเก็บข้อมูลมีดังนี้

3.3.1 ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากนักลงทุนไทย ที่จะทำการเก็บข้อมูล แบบสอบถาม ซึ่งเป็นนักลงทุนไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร

3.3.2 ผู้วิจัยได้ทำการชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย รวมทั้งหลักเกณฑ์ในการตอบแบบสอบถามเพื่อให้นักลงทุนไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความเข้าใจในข้อคำถาม และความต้องการของผู้วิจัย

3.3.3 ทำการแจกแบบสอบถามให้กับนักลงทุนไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีระยะเวลาในการทำแบบสอบถาม 1 วัน หลังจากนั้นจึงทำการเก็บแบบสอบถามคืน

3.3.4 นำแบบสอบถามที่ได้มาทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ต่อไป

3.4 สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยเรื่องอิทธิพลของภาวะผู้นำ และจริยธรรมของนักเรียนบังคับบัญชาชั้นปีที่ 3 ที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเป็นนักเรียนเตรียมทหารที่ดีของนักเรียนเตรียมทหารชั้นปีที่ 1 มีการกำหนดสมมติฐานดังนี้

3.4.1 ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

3.4.2 พฤติกรรมการลงทุน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร

3.4.3 แรงจูงใจในการลงทุน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร

การทดสอบสมมติฐานทั้ง 3 ข้อจะทำการทดสอบที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

3.5 วิธีการทางสถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการทางสถิติและการวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้สำหรับงานวิจัยนี้สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทได้แก่

3.5.1 การรายงานผลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ซึ่งได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.5.2 การรายงานผลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ซึ่งได้แก่ การวิเคราะห์สมมติฐานทั้งสองข้อ โดยมีการใช้สถิติการวิจัย ดังนี้

3.5.2.1 สมมติฐานข้อที่ 1 จะใช้สถิติทดสอบหาความแตกต่างค่าที (t-test) ในกรณีการเปรียบเทียบของกลุ่ม 2 กลุ่ม และจะใช้สถิติทดสอบหาความแตกต่างค่าเอฟ (F-test) หรือการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance: One-way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างจะทำการทดสอบด้วยการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีของ เชฟเฟ่ (Scheffe)

3.5.2.2 สมมติฐานข้อที่ 2 และ 3 ใช้สถิติหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยวิธีวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการลงทุน และแรงจูงใจในการลงทุนของนักลงทุนไทย ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร มีผลการวิจัยที่สามารถอธิบายได้ดังนี้

4.1 การรายงานผลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ซึ่งได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.2 การรายงานผลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ซึ่งได้แก่ การวิเคราะห์สมมติฐานทั้ง 3 ข้อ โดยมีการใช้สถิติการวิจัย ดังนี้

4.2.1 สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร ใช้สถิติ t-test (t-test for Independent Sample) เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มี 2 กลุ่ม วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และ ANOVA (One-Way ANOVA) เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป และเมื่อพบความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe ในกรณีที่ผลการวิเคราะห์ F-test พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05

4.2.2 สมมติฐานข้อที่ 2 พฤติกรรมการลงทุน อิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร ใช้สถิติหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยวิธีวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

4.2.3 สมมติฐานข้อที่ 3 แรงจูงใจในการลงทุน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร ใช้สถิติหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยวิธีวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

4.1 การรายงานผลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ซึ่งได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.1.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ของ ผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	234	58.50
หญิง	166	41.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักลงทุน มากที่สุดคือ เพศชาย จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 58.50 และเพศหญิง 166 คน คิดเป็นร้อยละ 41.50

ตารางที่ 4.2: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	4	1.00
21-39 ปี	102	25.50
40-59 ปี	212	53.00
60 ปีขึ้นไป	82	20.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า อายุของนักลงทุน มากที่สุด คือช่วงอายุ 40-59 ปี จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 53.00 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 21-39 ปี จำนวน 102 คิดเป็นร้อยละ 25.50 และ ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5

ตารางที่ 4.3: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	127	31.75
สมรส	242	60.50
หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่	31	7.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า สถานภาพสมรสของนักลงทุน มากที่สุดคือ สมรส จำนวน 242 คิดเป็นร้อยละ 60.50 รองลงมาคือ โสด จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.75 และ หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	5	1.25
ปริญญาตรี	253	63.25
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	142	35.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ระดับการศึกษาของนักลงทุน มากที่สุดคือ ปริญญาตรี จำนวน 253 คน คิดเป็นร้อยละ 63.25 รองลงมาคือ ปริญญาโทหรือสูงกว่า จำนวน 142 คิดเป็นร้อยละ 35.50 และ ต่ำกว่าปริญญาตรี 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามรายได้

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า หรือเท่ากับ 15,000 บาท	8	2.00
ระหว่าง 15,000-30,000 บาท	60	15.00
ระหว่าง 30,001-50,000 บาท	115	28.75
มากกว่า 50,001 บาท ขึ้นไป	217	54.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า รายได้ของนักลงทุน มากที่สุดคือ รายได้มากกว่า 50,001 ขึ้นไป จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 54.325 รองลงมาคือ รายได้ระหว่าง 30,001-50,000 บาท จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 28.75 และ รายได้ระหว่าง 15,000-30,000 บาท จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00

ตารางที่ 4.6: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ค้าขาย	50	12.50
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	47	11.75
พนักงานบริษัท	68	17.00
ธุรกิจส่วนตัว	203	50.75
รับจ้างทั่วไป	17	4.25
อื่นๆ	15	3.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.6 พบว่า อาชีพของนักลงทุน มากที่สุดคือ ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 50.75 รองลงมาคือ พนักงานบริษัท จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 และ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามประสบการณ์การลงทุน

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ปี	13	3.25
2-3 ปี	124	31.00
4-5 ปี	158	39.50
6-10 ปี	50	12.50
มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป	55	13.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.7 พบว่าประสบการณ์การลงทุนของผู้ลงทุน มากที่สุดคือ ลงทุน 4-5 ปี จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 39.50 รองลงมาคือ ลงทุน 2-3 ปี จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.00 และ ลงทุนมากกว่า 10 ปี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75 ตามลำดับ

4.1.2 ข้อมูลพฤติกรรมการลงทุน ของ ผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.8: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามระยะเวลาในการลงทุน

ระยะเวลาในการลงทุน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 สัปดาห์	10	2.50
1 สัปดาห์ - 1เดือน	66	16.50
2-3 เดือน	68	17.00
4-6 เดือน	64	16.00
7-12 เดือน	54	13.50
มากกว่า 1 ปี	138	34.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ระยะเวลาในการลงทุนของนักลงทุน มากที่สุด คือ มากกว่า 1 ปี จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 รองลงมา คือ 2-3 เดือน จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 และ 1 สัปดาห์- 1 เดือน จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามกลุ่มหลักทรัพย์ที่สนใจ

กลุ่มหลักทรัพย์	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	22	5.50
กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค	35	8.75
กลุ่มธุรกิจการเงิน	27	6.75
กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม	56	14.00
กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	69	17.25
กลุ่มทรัพยากร	129	32.25
กลุ่มบริการ	20	5.00
กลุ่มเทคโนโลยี	42	10.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.9 พบว่า กลุ่มหลักทรัพย์ที่นักลงทุนสนใจ มากที่สุด คือกลุ่มทรัพยากร จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 รองลงมา คือกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.25 และกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามบริษัทหลักทรัพย์ที่ใช้บริการ

บริษัทหลักทรัพย์	จำนวน	ร้อยละ
บริษัทหลักทรัพย์ทีสโก้ จำกัด	47	11.75
บริษัทหลักทรัพย์ ธนชาติ จำกัด (มหาชน)	9	2.25
บริษัทหลักทรัพย์ กรุงศรี จำกัด (มหาชน)	66	16.50
บริษัทหลักทรัพย์ เคทีบี (ประเทศไทย) จำกัด	68	17.00
บริษัทหลักทรัพย์ ซีไอเอ็มบี (ประเทศไทย)	55	13.75
บริษัทหลักทรัพย์ บัวหลวง จำกัด (มหาชน)	139	34.75
บริษัทหลักทรัพย์ เมย์แบงก์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	10	2.50
อื่นๆ	6	1.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.10 พบว่า บริษัทหลักทรัพย์ที่นักลงทุนใช้บริการ มากที่สุด คือบริษัทหลักทรัพย์ บัวหลวง จำกัด (มหาชน) จำนวน 139 คิดเป็นร้อยละ 34.75 รองลงมา บริษัทหลักทรัพย์ เคทีบี (ประเทศไทย) จำกัด จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 และ บริษัทหลักทรัพย์ กรุงศรี จำกัด (มหาชน) จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามวิธีการซื้อ

บริษัทหลักทรัพย์	จำนวน	ร้อยละ
การส่งคำสั่งที่ห้องค้าด้วยตนเอง	21	5.25
การส่งคำสั่งผ่านทางโทรศัพท์	15	3.75
การส่งคำสั่งผ่านอินเทอร์เน็ต	364	91.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.11 พบว่า วิธีการสั่งซื้อของนักลงทุน มากที่สุดคือ การส่งคำสั่งผ่านอินเทอร์เน็ต จำนวน 364 คน คิดเป็นร้อยละ 91.00 รองลงมา การส่งคำสั่งที่ห้องค้าด้วยตนเอง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.25 และ การส่งคำสั่งผ่านทางโทรศัพท์ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามวิธีการชำระเงิน

วิธีการชำระเงิน	จำนวน	ร้อยละ
บัญชีเงินสด	375	93.75
บัญชีเครดิต	25	6.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.12 พบว่า วิธีการชำระเงิน ที่นักลงทุน เลือกใช้มากที่สุด คือ บัญชีเงินสด จำนวน 375 คน คิดเป็นร้อยละ 93.75 รองลงมา บัญชีเครดิต จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามสถานที่ลงทุน

สถานที่ลงทุน	จำนวน	ร้อยละ
ศูนย์การลงทุน	192	48.00
บ้าน	147	36.75
ที่ทำงาน	52	13.00
อื่นๆ	9	2.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.13 พบว่า สถานที่ที่นักลงทุน ใช้ลงทุนมากที่สุด คือศูนย์การลงทุน จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00 รองลงมาคือ บ้าน จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 36.75 และ ที่ทำงาน จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามเงินลงทุน

เงินลงทุน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 50,000 บาท	136	34.00
50,001-150,000 บาท	117	29.25
150,001-500,000 บาท	84	21.00
500,001-1,000,000 บาท	51	12.75
มากกว่า 1,000,000 บาท ขึ้นไป	12	3.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.14 พบว่า จำนวนเงินลงทุนของนักลงทุน มากที่สุด คือ จำนวน น้อยกว่า 50,000 บาท จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 รองลงมา จำนวน 50,001-150,000 บาท จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.25 และ จำนวน 150,001-500,000 บาท จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามที่มาของเงินทุน

ที่มาของเงินทุน	จำนวน	ร้อยละ
เงินออม	381	95.25
เงินกู้	19	4.75
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ที่มาของเงินทุนของนักลงทุน มากที่สุด คือ เงินออม จำนวน 381 คน คิดเป็นร้อยละ 95.25 และ เงินกู้ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามบุคคลที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อของขวัญ

บุคคลที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อ	จำนวน	ร้อยละ
ครอบครัว	16	4.00
เพื่อน	5	1.25
ข่าวลือ	2	0.50
ตนเอง	315	78.75
เจ้าหน้าที่การตลาด (โบรกเกอร์)	6	1.50
อินเทอร์เน็ต/หนังสือพิมพ์/โทรทัศน์/วิทยุ	19	4.75
นักวิเคราะห์/บทวิเคราะห์	37	9.25
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.16 พบว่า บุคคลที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อของขวัญ มากสุด คือ ตนเอง จำนวน 315 คน คิดเป็นร้อยละ 78.75 รองลงมาคือ นักวิเคราะห์/บทวิเคราะห์ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.25 และอินเทอร์เน็ต/หนังสือพิมพ์/โทรทัศน์/วิทยุ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามแหล่งศึกษาข้อมูล

แหล่งศึกษาข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
อินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์	266	66.50
หนังสือพิมพ์	54	13.50
วารสารเกี่ยวกับการลงทุน	5	1.25
บทวิเคราะห์การลงทุน	68	17.00
โทรทัศน์	5	1.25
วิทยุ	2	0.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.17 พบว่า แหล่งศึกษาข้อมูลของนักลงทุน มากที่สุดคือ อินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์ จำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 66.50 รองลงมา คือบทวิเคราะห์การลงทุน จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 และ หนังสือพิมพ์ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18: ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามจำนวนการถือครองหลักทรัพย์

จำนวนการถือครองหลักทรัพย์	จำนวน	ร้อยละ
1-2	126	31.50
3-5	212	53.00
6-10	52	13.00
มากกว่า 10 ขึ้นไป	10	2.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.18 พบว่า จำนวนการถือครองหลักทรัพย์ มากที่สุดคือ 3-5 ตัว จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 53.00 รองลงมา 1-2 ตัว จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.50 และ 6-10 ตัว จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00 ตามลำดับ

4.1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของนักลงทุน เรื่องแรงจูงใจในการลงทุน

ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของนักลงทุน เรื่องแรงจูงใจในการลงทุน มีรายชื่อจำนวน 6 ข้อ ดังนี้

1. เป็นโอกาสเพิ่มรายได้
2. เป็นโอกาสสร้างชื่อเสียงให้ตนเองในการลงทุน
3. รู้ทันข่าวสารต่างๆมากขึ้น
4. รู้จักบริษัทต่างๆมากขึ้น
5. เป็นส่วนหนึ่งของการเข้าสังคม
6. ให้ความสนุก ความบันเทิง

ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของนักลงทุน เรื่องแรงจูงใจในการลงทุน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19: ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของนัก
ลงทุน เรื่องแรงจูงใจในการลงทุน

ระดับความคิดเห็นของนักลงทุน เรื่องแรงจูงใจในการลงทุน	\bar{x}	S.D.
1.เป็นโอกาสเพิ่มรายได้	4.84	.420
2.เป็นโอกาสสร้างชื่อเสียงให้ตนเองในการลงทุน	2.65	1.233
3.รู้ทันข่าวสารต่างๆมากขึ้น	3.15	1.347
4.รู้จักบริษัทต่างๆมากขึ้น	3.20	1.384
5. เป็นส่วนหนึ่งของการเข้าสังคม	2.87	1.319
6. ให้ความสนุก ความบันเทิง	2.59	1.445

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ระดับความคิดเห็นของนักลงทุนเรื่องแรงจูงใจในการลงทุนนั้น
สำหรับผลการพิจารณา คือ เป็นโอกาสเพิ่มรายได้ ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมี
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.84 รองลงมาคือ รู้จักบริษัทต่างๆมากขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 และรู้ทัน
ข่าวสารต่างๆมากขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 ตามลำดับ

4.1.4 ข้อมูลการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร

ข้อมูลการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่
ด้านทางเศรษฐกิจ ด้านสังคมและการเมือง ด้านอื่นๆที่มีความไม่แน่นอน ด้านเกี่ยวกับตลาด
หลักทรัพย์ และด้านเกี่ยวกับตัวหลักทรัพย์ ดังนี้

ด้านทางเศรษฐกิจ

1. สภาพคล่องทางเศรษฐกิจ
2. อัตราดอกเบี้ย
3. อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ
4. การผลิตและความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ
5. ภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้า
6. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

ด้านสังคมและการเมือง

1. การกำหนดอัตราภาษี
2. การส่งเสริมการลงทุน

3. การเปิดตลาดกับต่างประเทศ

ด้านอื่น ๆ ที่มีความไม่แน่นอน

1. ภัยธรรมชาติรุนแรง
2. การก่อการร้าย
3. โรคติดต่อร้ายแรง

ด้านเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์

1. ข่าวลือ
2. กฎระเบียบที่เข้มงวด หรือหย่อนยานเกินไป
3. อัตรามาร์จิ้นหรือดอกเบี้ย ที่ไม่เอื้อต่อผู้ลงทุน

ด้านเกี่ยวกับตัวหลักทรัพย์

1. ผลกำไรของบริษัท
2. ฐานะการเงิน
3. การประกาศเพิ่มทุน
4. ข่าวเกี่ยวกับผู้บริหาร

ข้อมูลการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร

ปรากฏผลดังตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20: ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร

ระดับความคิดเห็นของการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร	\bar{x}	S.D.
ด้านทางเศรษฐกิจ		
1.สภาพคล่องทางเศรษฐกิจ	4.54	.640
2.อัตราดอกเบี้ย	4.25	.750
3.อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ	4.03	.833
4.การผลิตและความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ	4.12	.795
5.ภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้า	4.08	.816
6.อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ	4.50	.697

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.20 (ต่อ): ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร

ระดับความคิดเห็นของการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร	\bar{x}	S.D.
ด้านสังคมและการเมือง		
1.การกำหนดอัตราภาษี	4.11	.788
2.การส่งเสริมการลงทุน	3.96	.841
3.การเปิดตลาดกับต่างประเทศ	4.26	.802
ด้านอื่นๆที่มีความไม่แน่นอน		
1.ภัยธรรมชาติรุนแรง	4.09	.784
2.การก่อการร้าย	4.27	.809
3.โรคติดต่อร้ายแรง	4.01	.780
ด้านเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์		
1.ข่าวลือ	4.01	1.016
2.กฎระเบียบที่เข้มงวด หรือหย่อนยานเกินไป	4.22	.764
3.อัตราดอกเบี้ยหรือดอกเบี้ย ที่ไม่เอื้อต่อผู้ลงทุน	4.39	.781
ด้านเกี่ยวกับตัวหลักทรัพย์		
1.ผลกำไรของบริษัท	4.85	.374
2.ฐานะการเงิน	4.73	.476
3.การประกาศเพิ่มทุน	4.45	.767
4.ข่าวเกี่ยวกับผู้บริหาร	4.30	.807

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ระดับความคิดเห็นของการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร นั้น สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่

ด้านทางเศรษฐกิจ มากที่สุดคือ สภาพคล่องทางเศรษฐกิจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 รองลงมาคือ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 และ อัตราดอกเบี้ย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ตามลำดับ

ด้านสังคมและการเมือง มากที่สุดคือ การเปิดตลาดกับต่างประเทศ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 รองลงมาคือ การกำหนดอัตราภาษี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 และ การส่งเสริมการลงทุน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ตามลำดับ

ด้านอื่น ๆ ที่มีความไม่แน่นอน มากที่สุดคือ การก่อการร้าย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 รองลงมาคือ ภัยธรรมชาติรุนแรง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 และ โรคติดต่อร้ายแรง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ตามลำดับ

ด้านเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ มากที่สุดคือ อัตรามาร์จินหรือดอกเบี้ย ที่ไม่เอื้อต่อผู้ลงทุน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 รองลงมาคือ กฎระเบียบที่เข้มงวด หรือหย่อนยานเกินไป โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 และ ข่าวลือ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ตามลำดับ

ด้านเกี่ยวกับตัวหลักทรัพย์ มากที่สุดคือ ผลกำไรของบริษัท โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.85 รองลงมาคือ ฐานะการเงิน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 และ การประกาศเพิ่มทุน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ตามลำดับ

4.2 การรายงานด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ซึ่งได้แก่ การวิเคราะห์สมมติฐานทั้ง 2 ข้อ โดยมีการใช้สถิติวิจัย ดังนี้

4.2.1 สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน ใช้สถิติ t-test (t-test for Independent Sample) เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มี 2 กลุ่ม วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และ ANOVA (One-Way ANOVA) เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป และเมื่อพบความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe ในกรณีนี้ผลการวิเคราะห์ F-test พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปรากฏผลดังตารางที่ 21

ตารางที่ 4.21: การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ

การตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย จำแนกตามเพศ	ชาย		หญิง		t	Sig.
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
อิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน	4.28	.464	4.26	.354	.535	.593

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 *

จากตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของเพศ ของผู้ตอบแบบสอบถาม พิจารณาผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า เพศชายส่วนใหญ่มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.28$) และเพศหญิงมีความคิดเห็นในระดับมากเช่นกัน ($\bar{x} = 4.26$) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ-t-Test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีคำตอบ 2 กลุ่ม คือ เพศชาย และเพศหญิง พบว่าได้ค่า (t) เท่ากับ .535 และค่า (Sig.) เท่ากับ .593 ซึ่งน้อยกว่าค่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศที่ต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22: ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ

อิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามอายุ	แหล่งความแปรปรวน	df.	SS.	MS.	F	p-value
อิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.225	.408	2.318	.075
	ภายในกลุ่ม	396	69.733	.176		
	รวม	399	70.958			

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.22 พบว่าพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23: ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพสมรส

อิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	แหล่งความแปรปรวน	df.	SS.	MS.	F	p-value
อิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	2	.022	.011	.062	.940
	ภายในกลุ่ม	397	70.936	.179		
	รวม	399	70.958			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05*

จากตารางที่ 4.23 พบว่าพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.24: ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา

อิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	แหล่งความแปรปรวน	df.	SS.	MS.	F	p-value
อิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.302	.651	3.711	.025*
	ภายในกลุ่ม	397	69.655	.175		
	รวม	399	70.958			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05*

จากตารางที่ 4.24 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.25: ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระดับความคิดเห็นมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้วิธี Scheffe

อิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนใน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ต่ำกว่าปริญญาตรี	--	--	.039* (.005)
ปริญญาตรี	--	--	--
สูงกว่าปริญญาตรี	--	--	--

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05*

จากตารางที่ 4.25 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระดับความคิดเห็นมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้วิธี Scheffe พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีระดับความผูกพันต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แตกต่างกับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.26: ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

อิทธิพลต่อการตัดสินใจ ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	แหล่งความ แปรปรวน	df.	SS.	MS.	F	p-value
อิทธิพลต่อการตัดสินใจ ลงทุน	ระหว่าง กลุ่ม	3	.926	.309	1.746	.157
	ภายในกลุ่ม	396	70.031	.177		
	รวม	399	70.958			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05*

จากตารางที่ 4.26 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27: ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามอาชีพ

อิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามอาชีพ	แหล่งความแปรปรวน	df.	SS.	MS.	F	p-value
อิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	5	5.435	1.087	6.536	.000*
	ภายในกลุ่ม	394	65.523	.166		
	รวม	399	70.958			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 *

จากตารางที่ 4.27 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ออาชีพต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.28: ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามอาชีพ โดยใช้วิธี Scheffe

ตัดสินใจลงทุนในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามอาชีพ	ค้าขาย	รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัท	ธุรกิจ ส่วนตัว	รับจ้าง ทั่วไป	อื่นๆ
ค้าขาย	--	--	--	--	.027 [*] (.005)	
รับราชการ /รัฐวิสาหกิจ	--	--	--	--	.027 [*] (.005)	
พนักงานบริษัท	--	--	--	--	--	
ธุรกิจส่วนตัว	--	--	--	--	.007 [*] (.005)	.021 [*] (.005)
รับจ้างทั่วไป	--	--	--	--	--	
อื่นๆ	--	--	--	--	--	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 *

จากตารางที่ 4.28 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระดับความคิดเห็นมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามอาชีพ โดยใช้วิธี Scheffe พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพค้าขาย, รับราชการ /รัฐวิสาหกิจ และธุรกิจส่วนตัว มีระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน แตกต่างกับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพ รับจ้างทั่วไป และธุรกิจส่วนตัว มีระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน แตกต่างกับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพ อื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.29: ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์การลงทุน

อิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามประสบการณ์การลงทุน	แหล่งความแปรปรวน	df.	SS.	MS.	F	p-value
อิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	4	4.092	1.023	6.043	.000*
	ภายในกลุ่ม	395	66.865	.169		
	รวม	399	70.958			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.29 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ออาชีพประสบการณ์การลงทุนต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.30: ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์การลงทุน โดยใช้วิธี Scheffe

อิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	น้อยกว่า 1 ปี	2-3 ปี	4-5 ปี	6-10 ปี	มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป
น้อยกว่า 1 ปี	--	--	--	--	.001* (.005)
2-3 ปี	--	--	--	--	.037* (.005)
4-5 ปี	--	--	--	--	.047* (.005)
6-10 ปี	--	--	--	--	.016** (.005)
มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป	--	--	--	--	--

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.30 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระดับความคิดเห็นมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์การลงทุน โดยใช้วิธี Scheffe พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การลงทุน น้อยกว่า 1 ปี, 2-3 ปี, 4-5 ปี และ 6-10 ปี มีระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน แตกต่างกับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การลงทุน มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2.2 สมมติฐานข้อที่ 2 พฤติกรรมการลงทุน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร ใช้สถิติหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยวิธีวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ปรากฏผลดังตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.31: ตารางแสดงค่าอิทธิพลของตัวแปรพฤติกรรมการลงทุน กับอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้วยวิธีวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

อิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	สัมประสิทธิ์การถดถอย (Beta)	ค่า t	Sig (P - Value)
พฤติกรรมการลงทุน	-.100	-2.013	.005*

$R^2 = -.100$, F-Value = 4.052, n = 400, P-Value $\leq 0.05^*$

จากตารางที่ 4.31 พบว่าพฤติกรรมการลงทุน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยรวมร้อยละ 10.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2.3 สมมติฐานข้อที่ 3 แรงจูงใจในการทำงาน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร ใช้สถิติหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยวิธีวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ปรากฏผลดังตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.32: ตารางแสดงค่าอิทธิพลของตัวแปรแรงจูงใจในการลงทุนกับอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้วยวิธีวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

อิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	สัมประสิทธิ์การถดถอย (Beta)	ค่า t	Sig (P - Value)
แรงจูงใจในการลงทุน	3.404	13.783	.000
1. เป็นโอกาสเพิ่มรายได้	.146	2.972	.003*
2. เป็นโอกาสสร้างชื่อเสียงให้ตนเองในการลงทุน	.050	1.476	.000*
3. รู้ทันข่าวสารต่างๆ มากขึ้น	.013	.285	.001*
4. รู้จักบริษัทต่างๆ มากขึ้น	.099	2.114	.000*
5. เป็นส่วนหนึ่งของการเข้าสังคม	.067	1.734	.000*
6. ให้ความสนุก ความบันเทิง	.043	1.153	.001*

$R^2 = 0.306$, F-Value = 6.760, n = 400, P-Value $\leq 0.05^*$

จากตารางที่ 4.32 พบว่าโอกาสเพิ่มรายได้ โอกาสสร้างชื่อเสียง รู้ทันข่าวสารต่างๆ รู้จัก
บริษัทต่างๆมากขึ้น เป็นส่วนหนึ่งในการเข้าสังคม และให้ความสนุก ความบันเทิง มีอิทธิพลต่อการ
ตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 5 บทสรุป

บทสรุปการวิจัยการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการลงทุน และแรงจูงใจในการลงทุนของนักลงทุนไทย ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร มีบทสรุปสามารถอธิบายได้ดังนี้

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 การอภิปรายผล
- 5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยจะนำเสนอใน 2 ส่วน ดังนี้

5.1.1 การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ซึ่งได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ผลการวิเคราะห์พบว่า

5.1.1.1 เพศของนักลงทุน พบว่า เป็นเพศชาย จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 58.50 และเพศหญิง 166 คน คิดเป็นร้อยละ 41.50

5.1.1.2 อายุของนักลงทุน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมี ช่วงอายุ 40-59 ปี จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 53.00 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 21-39 ปี จำนวน 102 คิดเป็นร้อยละ 25.50 และ ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 ตามลำดับ

5.1.1.3 สถานภาพสมรส ของนักลงทุน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีสถานภาพ สมรส จำนวน 242 คิดเป็นร้อยละ 60.50 รองลงมาคือ โสด จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.75 และ หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.75 ตามลำดับ

5.1.1.4 ระดับการศึกษาของนักลงทุน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 253 คน คิดเป็นร้อยละ 63.25 รองลงมาคือ ปริญญาโทหรือสูงกว่า จำนวน 142 คิดเป็นร้อยละ 35.50 และ ต่ำกว่าปริญญาตรี 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 ตามลำดับ

5.1.1.5 รายได้ของนักลงทุน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีรายได้มากกว่า 50,001 ขึ้นไป จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 54.325 รองลงมาคือ รายได้ระหว่าง 30,001-50,000 บาท จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 28.75 และ รายได้ระหว่าง 15,000-30,000 บาท จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00ตามลำดับ

5.1.1.6 อาชีพของนักลงทุน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมี อาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน

203 คน คิดเป็นร้อยละ 50.75 รองลงมาคือ พนักงานบริษัท จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 และ รัฐบาล/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.75 ตามลำดับ

5.1.1.7 ประสบการณ์การลงทุนของผู้ลงทุน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมี ประสบการณ์การลงทุน 4-5 ปี จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 39.50 รองลงมาคือ ลงทุน 2-3 ปี จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.00 และ ลงทุนมากกว่า 10 ปี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75 ตามลำดับ

5.1.1.8 ระยะเวลาในการลงทุนของนักลงทุน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมี ระยะเวลาในการลงทุนมากกว่า 1 ปี จำนวน 138 คนคิดเป็นร้อยละ 34.50 รองลงมา คือ 2-3 เดือน จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 และ 1 สัปดาห์- 1 เดือน จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 ตามลำดับ

5.1.1.9 กลุ่มหลักทรัพย์ที่นักลงทุนสนใจ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามสนใจ กลุ่ม ทรัพยากร จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 รองลงมา คือกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.25และกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00 ตามลำดับ

5.1.1.10 บริษัทหลักทรัพย์ที่นักลงทุนใช้บริการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้บริการ บริษัทหลักทรัพย์ บัวหลวง จำกัด (มหาชน) จำนวน 139 คิดเป็นร้อยละ 34.75 รองลงมา บริษัทหลักทรัพย์ เคทีบี (ประเทศไทย) จำกัด จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 และ บริษัทหลักทรัพย์ กรุงศรี จำกัด (มหาชน) จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 ตามลำดับ

5.1.1.11 วิธีการสั่งซื้อของนักลงทุน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามใช้วิธี การส่งคำสั่งผ่าน อินเทอร์เน็ต จำนวน 364 คน คิดเป็นร้อยละ 91.00 รองลงมา การส่งคำสั่งที่ห้องค้าด้วยตนเอง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.25 และ การส่งคำสั่งผ่านทางโทรศัพท์ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 ตามลำดับ

5.1.1.12 วิธีการชำระเงินของนักลงทุน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เลือกใช้ บัญชีเงิน สด จำนวน 375 คน คิดเป็นร้อยละ 93.75 รองลงมา บัญชีเครดิต จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ตามลำดับ

5.1.1.13 สถานที่ลงทุนของนักลงทุน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเลือก ศูนย์การลงทุน จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00 รองลงมาคือ บ้าน จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 36.75 และ ที่ทำงาน จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00 ตามลำดับ

5.1.1.14 จำนวนเงินลงทุนของนักลงทุน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามลงทุน จำนวน น้อยกว่า 50,000 บาท จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 รองลงมา จำนวน 50,001-150,000

บาท จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.25 และ จำนวน 150,001-500,000 บาท จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 ตามลำดับ

5.1.1.15 ที่มาของเงินทุนของนักลงทุน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามใช้ เงินออม จำนวน 381 คน คิดเป็นร้อยละ 95.25 และ เงินกู้ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.75 ตามลำดับ

5.1.1.16 บุคคลที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อขายหุ้นของนักลงทุน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเชื่อตนเอง จำนวน 315 คน คิดเป็นร้อยละ 78.75 รองลงมาคือ นักวิเคราะห์/บทวิเคราะห์ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.25 และอินเทอร์เน็ต/หนังสือพิมพ์/โทรทัศน์/วิทยุ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.75 ตามลำดับ

5.1.1.17 แหล่งศึกษาข้อมูลของนักลงทุน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามศึกษาทางอินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์ จำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 66.50 รองลงมา คือบทวิเคราะห์การลงทุน จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 และ หนังสือพิมพ์ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 ตามลำดับ

5.1.1.18 จำนวนการถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามถือครองหลักทรัพย์ จำนวน 3-5 ตัว จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 53.00 รองลงมา 1-2 ตัว จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.50 และ 6-10 ตัว จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00 ตามลำดับ

5.1.1.19 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการลงทุน สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า เป็นโอกาสเพิ่มรายได้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.84 รองลงมาได้แก่ รู้จักบริษัทต่างๆมากขึ้น มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 และรู้ทันข่าวสารต่างๆมากขึ้น มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 ตามลำดับ

5.1.1.20 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านทางเศรษฐกิจ มากที่สุดคือ สภาพคล่องทางเศรษฐกิจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 รองลงมาคือ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 และ อัตราดอกเบี้ย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ตามลำดับ ด้านสังคมและการเมือง มากที่สุดคือ การเปิดตลาดกับต่างประเทศ โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.26 รองลงมาคือ การกำหนดอัตราภาษี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 และ การส่งเสริมการลงทุน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ตามลำดับ ด้านอื่นๆ ที่มีความไม่แน่นอน มากที่สุดคือ การก่อการร้าย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 รองลงมาคือ ภัยธรรมชาติรุนแรง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 และ โรคติดต่อร้ายแรง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ตามลำดับ ด้านเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ มากที่สุดคือ อัตรามาร์จินหรือดอกเบี้ย ที่ไม่เอื้อต่อผู้

ลงทุน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 รองลงมาคือ กฎระเบียบที่เข้มงวด หรือหย่อนยานเกินไป โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 และ ข่าวลือ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ตามลำดับ ด้านเกี่ยวกับตัวหลักทรัพย์มากที่สุดคือ ผลกำไรของบริษัท โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.85 รองลงมาคือ ฐานะการเงิน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 และ การประกาศเพิ่มทุน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ตามลำดับ

5.1.2 การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ซึ่งได้แก่ การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลของสมมติฐานทั้ง 2 ข้อ ดังนี้

5.1.2.1 สมมติฐานข้อที่ 1: ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ t-test(t-test for Independent Sample) เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มี 2 กลุ่มวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว และ ANOVA (One-Way ANOVA) เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไปและเมื่อพบความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe

ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่แตกต่างกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และประสบการณ์การลงทุนต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.2.2 สมมติฐานข้อที่ 2: พฤติกรรมการลงทุน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานครสถิติที่ใช้ทดสอบ คือ สถิติหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยวิธีวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผลการวิเคราะห์พบว่า พฤติกรรมการลงทุน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยรวมร้อยละ 10.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.1.2.3 สมมติฐานข้อที่ 3: แรงจูงใจในการลงทุน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ สถิติหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยวิธีวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผลการวิเคราะห์พบว่า โอกาสเพิ่มรายได้ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยรวมร้อยละ 14.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่าโอกาสสร้างชื่อเสียงให้ตนเองในการลงทุน ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยรวมร้อยละ 14.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่ารู้ทันข่าวสารต่างๆมากขึ้น ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยรวมร้อยละ 14.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่ารู้จักบริษัทต่างๆมากขึ้น มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยรวมร้อยละ 14.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่าเป็น

ส่วนหนึ่งของการเข้าสังคม มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยรวมร้อยละ 14.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่าให้ความสนุก ความบันเทิง ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยรวมร้อยละ 14.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2 การอภิปรายผล

การอภิปรายผลจะเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ข้อมูลกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยจะอธิบายตามสมมติฐานดังนี้

5.2.1 สมมติฐานข้อที่ 1: ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่แตกต่างกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และประสบการณ์การลงทุนต่างกัน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับแนวคิดของ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2538ข, หน้า 41-42) กล่าวว่า ปัจจัยส่วนบุคคลประกอบด้วย อายุ เพศ ขนาดครอบครัว สถานภาพครอบครัว รายได้ อาชีพ การศึกษา เหล่านี้เป็นเกณฑ์ที่นิยมใช้ในการแบ่งส่วนการตลาด ลักษณะทางประชากรศาสตร์เป็นลักษณะที่สำคัญและสถิติที่วัดได้ของ ประชากรที่ช่วยกำหนดตลาดเป้าหมาย รวมทั้งง่ายต่อการวัดมากกว่าตัวแปรอื่น ตัวแปรด้านปัจจัยส่วนบุคคลที่สำคัญดังนี้ 1. อายุ (Age) เนื่องจากผลิตภัณฑ์จะสามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคที่มีอายุแตกต่างกันนักการตลาดจึงใช้ประโยชน์จากอายุเป็นตัวแปรด้านปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างของส่วนตลาดนักการตลาดได้ค้นคว้าความต้องการของส่วนตลาดส่วนเล็ก (Niche Market) โดยมุ่งความสำคัญที่ตลาดอายุส่วนนั้น 2. เพศ (Sex) เป็นตัวแปรในการแบ่งส่วนตลาดที่สำคัญเช่นกัน นักการตลาดต้องศึกษาตัวแปรตัวนี้อย่างรอบคอบ เพราะในปัจจุบันนี้ตัวแปรด้านเพศมีการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมผู้บริโภคการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอาจมีสาเหตุจากการที่สตรีทำงานมากขึ้น 3. ลักษณะครอบครัว (Marital Status) ในอดีตจนถึงปัจจุบันลักษณะครอบครัวเป็น เป้าหมายที่สำคัญของการใช้ความพยายามทางการตลาดมาโดยตลอด และมีความสำคัญยิ่งขึ้นใน ส่วนที่เกี่ยวกับหน่วยผู้บริโภค นักการตลาดจะสนใจจำนวนและลักษณะของบุคคลในครัวเรือนที่ใช้ สินค้าใดสินค้าหนึ่ง และยังสนใจในการพิจารณาปัจจัยส่วนบุคคลและโครงสร้างด้านสื่อที่เกี่ยวข้อง กับผู้ตัดสินใจในครัวเรือนเพื่อช่วยในการพัฒนากลยุทธ์การตลาดให้เหมาะสม 4. รายได้ การศึกษา และอาชีพ (Income, Education and Occupation) เป็นตัวแปรสำคัญ ในการกำหนดส่วนของตลาด โดยทั่วไปนักการตลาดจะสนใจผู้บริโภคที่มีความร่ำรวย แต่อย่างไรก็ตามครอบครัวที่มีรายได้ต่ำจะเป็นตลาดที่มี

ขนาดใหญ่ ปัญหาสำคัญในการแบ่งส่วนตลาดโดยถือเกณฑ์รายได้อย่างเดียวก็คือ รายได้จะเป็นตัวชี้ การมีหรือไม่มีความสามารถในการจ่ายสินค้าในขณะที่เดียวกันการเลือกสินค้าที่แท้จริงอาจถือเกณฑ์ รูปแบบการดำรงชีวิต รสนิยม ค่านิยม อาชีพ การศึกษา ฯลฯ แม้ว่ารายได้จะเป็นตัวแปรที่ใช้บ่อยมาก นักการตลาดส่วนใหญ่จะโยงเกณฑ์รายได้ รวมกับตัวแปรด้านประชากรศาสตร์หรืออื่น ๆ เพื่อให้ กำหนดตลาดเป้าหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น กลุ่มรายได้ อาจจะเกี่ยวข้องกับเกณฑ์อายุและอาชีพ ร่วมกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกียรติศักดิ์ พัฒนดำรงเกียรติ (ม.ป.ป.) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขต กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นักลงทุนที่มีประสบการณ์การลงทุนแตกต่างกันมีพฤติกรรมการ ลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นิธิศ หัตถการุณย์ (2558) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภท บุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าประสบการณ์ในการลงทุนของนักลงทุนส่วนใหญ่ประมาณ 1 ปี ซึ่งเป็นนักลงทุนส่วนใหญ่ที่มีการพฤติกรรมการลงทุนมากนั้น เป็นนักลงทุนที่มีประสบการณ์การลงทุน ต่ำ ซึ่งมีจำนวนมากกว่านักลงทุนที่มีประสบการณ์สูง ส่วนนักลงทุนที่มีประสบการณ์สูงจะใช้เวลาใน การตัดสินใจลงทุนยาวนานกว่า จึงทำให้เกิดพฤติกรรมการลงทุนซื้อขายไม่มากนัก

5.2.2 สมมติฐานข้อที่ 2: พฤติกรรมการลงทุน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาด

หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์พบว่า พฤติกรรมการลงทุน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับแนวคิดของ Kotler (2002, p.179) ที่อธิบายว่า พฤติกรรมผู้บริโภคจะเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับกระบวนการตัดสินใจซื้อของ ผู้บริโภค 5 ขั้นตอน (Five-stage Model of Consumer Buying Process) ซึ่งจะมีความสัมพันธ์กับ ความนึกคิด (Thought) ความรู้สึก (Feeling) การแสดงออก (Action) ในการดำรงชีวิตของมนุษย์แต่ ละคนซึ่งไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน ทั้งนี้เพราะแต่ละคนมีทัศนคติ (Attitude) สิ่งจูงใจ (Motive) ประสบการณ์การรับรู้หรือสิ่งกระตุ้น (Stimuli) ทั้งภายในและภายนอกต่างกัน ปัจจัยดังกล่าวจะมีผล ต่อความรู้สึกนึกคิดที่นำไปสู่กระบวนการตัดสินใจซื้อและพฤติกรรมภายหลังการซื้อ สอดคล้องกับ งานวิจัยของ กนกดล สิริวัฒนชัย (2557) ได้ทำการศึกษา การตัดสินใจลงทุนในหุ้นของคนรุ่นใหม่ที่มี อายุระหว่าง 18 -48 ปีในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านพฤติกรรมของคนรุ่น ใหม่ที่มีอายุระหว่าง 18 - 48 ปี ในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในหุ้น คิดเป็น 66.6% และปัจจัยด้านพฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ที่มีอายุระหว่าง 18 - 48 ปี ในเขต กรุงเทพมหานครสามารถอธิบายการตัดสินใจลงทุนในหุ้นได้44.4% นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยด้าน พฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ที่มีอายุระหว่าง 18-48 ปี ในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งประกอบด้วย ความ ต้องการของบุคคล และทัศนคติมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในหุ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ 0.05 สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีพื้นฐานพฤติกรรมมนุษย์ของ วีระพันธ์ แก้วรัตน์(2553 : 15) ที่กล่าวไว้ว่า ทศนคติเป็นการกำหนดของพฤติกรรมเพราะว่าเกี่ยวพันกับการรับรู้ บุคลิกภาพ และการจูงใจ ทศนคติเป็นความรู้สึกทั้งในทางบวกและในทางลบ เป็นภาวะจิตใจของการเตรียมพร้อมที่จะเรียนรู้และถูกปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม โดยประสบการณ์ที่ใช้อิทธิพลที่มีลักษณะเฉพาะต่อการตอบสนองของบุคคลไปสู่บุคคล สิ่งของและสถานการณ์ของแต่ละบุคคลทำให้ทศนคติมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจลงทุนในหุ้นโดยทศนคติที่มีความคิดในเชิงบวกมองโลกในแง่ดีเมื่อเผชิญกับปัญหาเป็นทศนคติที่สำคัญที่ทำให้เกิดการตัดสินใจลงทุนในหุ้น

5.2.3 สมมติฐานข้อที่ 3: แรงจูงใจในการลงทุน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาด

หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร

แรงจูงใจในการลงทุน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิเคราะห์พบว่า แรงจูงใจในการลงทุน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2542, หน้า 415-416) ได้เสนอแนวคิดเรื่องแรงจูงใจหรือทฤษฎีความต้องการพื้นฐาน 3 ประการ คือ 1. ความต้องการอำนาจ (Need for Power) ได้พบว่า บุคคลมีความต้องการอำนาจสูง จะมีความเกี่ยวข้องกับอิทธิพลและการควบคุม บุคคลเหล่านี้ต้องการความเป็นผู้นำ เป็นผู้ต้องการทำงานให้เหนือกว่าบุคคลอื่น เช่น นักลงทุนบางรายที่มีพฤติกรรมในการลงทุนด้วยปริมาณเงินจำนวนมากเพื่อต้องการที่จะได้เข้าไปมีบทบาทในการบริหารกิจการของบริษัทต่าง ๆ 2. ความต้องการความผูกพัน (Need for Affiliation) บุคคลที่มีความต้องการข้อนี้สูงจะพอใจจากการเป็นที่รัก และมีแนวโน้มจะเลี่ยงความเจ็บปวดจากการต่อต้านโดยสมาชิกในกลุ่มสังคม เขาจะรักษาความสัมพันธ์อันดีในสังคม พอใจในการให้ความร่วมมือมากกว่าการแย่งชิงพยายามสร้างและรักษาสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่น ต้องการสร้างความเข้าใจที่ดีจากสังคมที่เขาเป็นสมาชิกอยู่ เช่น การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งต้องการที่จะเป็นลงทุน โดยการเป็นสมาชิกหรือเป็นลูกค้าของโบรกเกอร์ จะมีความรู้สึกที่ได้รับการยกย่องว่ามีฐานะการเงินที่ดี เป็นที่ยอมรับในวงการธุรกิจ 3. ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) บุคคลที่ต้องการความสำเร็จสูงจะมีความปรารถนาอย่างรุนแรงที่จะประสบความสำเร็จและกลัวต่อการล้มเหลว ต้องการการแข่งขันและกำหนดเป้าหมายที่ยากลำบากสำหรับตนเอง มีทัศนคติชอบเสี่ยงแต่ไม่ชอบการพนัน พอใจที่จะวิเคราะห์และประเมินปัญหา มีความรับผิดชอบเพื่อให้งานสำเร็จลุล่วง แสวงหาหรือพยายามรับผิดชอบในหาค้นหาวิธีการแก้ไขปัญหาให้ดีที่สุด เช่น นักลงทุนที่มีความต้องการที่จะได้รับผลประโยชน์สูงสุดในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยคาดหวังผลประโยชน์ที่ได้รับ จะนำไปสู่ความสำเร็จในชีวิตความพอใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ มณีรัตน์ ศิริเลิศ (2556) ศึกษา เรื่อง แรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในทองคำของกลุ่มข้าราชการ ในอำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร พบว่า เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ

ตัดสินใจลงทุนในทองคำของกลุ่มข้าราชการ พบว่า อายุ และสถานภาพต่างกัน มีการพิจารณาปัจจัยภายในการตัดสินใจลงทุนในทองคำ ด้านสภาพคล่องแตกต่างกัน อย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนกลุ่มข้าราชการที่ระดับการศึกษาต่างกันมีการพิจารณาปัจจัยภายนอกในการตัดสินใจลงทุนในทองคำด้านเทคโนโลยีแตกต่างกัน อย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการลงทุนในทองคำของกลุ่มข้าราชการ พบว่าปัจจัยด้านอายุ รายได้ต่อเดือน และระดับข้าราชการ มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การลงทุน อย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยด้านระดับข้าราชการ มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการลงทุน อย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยด้านเพศ และระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับสถานที่การลงทุน อย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยด้านระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีอิทธิพลในการลงทุน อย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในทองคำกับพฤติกรรมการลงทุนในทองคำของกลุ่มข้าราชการพบว่า ปัจจัยภายในด้านสภาพคล่อง และด้านความรู้ในข่าวสารการลงทุนมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การลงทุน อย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยด้านความเสี่ยง และด้านความรู้ในข่าวสารการลงทุนมีความสัมพันธ์กับความถี่การลงทุน อย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยด้านความรู้ในข่าวสารการลงทุนมีความสัมพันธ์กับมูลค่าการลงทุน อย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยภายนอกด้านการเมือง ด้านสังคม ด้านเทคโนโลยี มีความสัมพันธ์กับความถี่การลงทุน อย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และด้านเทคโนโลยี มีความสัมพันธ์กับมูลค่าการลงทุน อย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยด้านสังคมมีความสัมพันธ์กับสถานที่การลงทุน อย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะของงานวิจัยนี้สามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

5.3.1 การนำผลการวิจัยไปใช้

1) ปัจจัยด้านพฤติกรรมการลงทุน สามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานข้อมูลในการตอบสนองความต้องการของนักลงทุนในอนาคตได้

5.3.2 การเสนอแนะหัวข้อวิจัยที่เกี่ยวข้องหรือสืบเนื่องในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษานักลงทุนในเขตอื่นๆ ซึ่งควรมีการเปลี่ยนกลุ่มตัวอย่างตามหัวเมืองหลัก อาทิ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดชลบุรี และจังหวัดสงขลา เป็นต้น

2) ควรทำแบบสอบถามให้ครอบคลุมมากกว่านี้ อย่างเช่น เรื่อง หลักทรัพย์ที่เลือกใช้
บริการ ควรมีให้เลือกเยอะกว่านี้

3) ควรเพิ่มกลุ่มตัวอย่างให้มากกว่านี้ เพื่อข้อมูลที่ถูกต้อง และครอบคลุมที่สุด

บรรณานุกรม

- กนกตล สิริวัฒนชัย. (2557). *การตัดสินใจลงทุนในหุ้นของคนรุ่นใหม่ที่มีอายุระหว่าง 18 - 48 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารการเงิน การลงทุน การตลาด และการบริหารธุรกิจ*, 4(1), 521-543.
- เกียรติศักดิ์ พัฒนดำรงเกียรติ. (ม.ป.ป.). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- จิรัตน์ สังข์แก้ว. (2544). *รู้วิเคราะห์เจาะเรื่องหุ้น* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- ณรงค์ จารขจรกุล. (2541). *ปัจจัยกำหนดผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์ของประเทศไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.*
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (ม.ป.ป.). *ประวัติความเป็นมาของตลาดหลักทรัพย์ฯ*. สืบค้นจาก http://www.set.or.th/th/about/overview/history_p1.html.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2545). *ก้าวแรกสู่การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: ส่วนสิ่งพิมพ์ ฝ่ายองค์กร ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- ทฤษฎีการลงทุน. (2551). สืบค้นจาก <https://salamanderr.wordpress.com/tag/ทฤษฎีการลงทุน/>.
- เพชรชุมทรัพย์. (2544). *หลักการลงทุน* (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มณีรัตน์ ศิริเลิศ. (2556). *แรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนทองคำของกลุ่มข้าราชการ ในอำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- รัชดาภรณ์ เมฆเสนา. (ม.ป.ป.). *การลงทุนคืออะไร?* สืบค้นจาก <https://sites.google.com/a/kkumail.com/savingmoney4u/ministries>.
- วราตล ทุนอินทร์. (2557). *พฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วุฒิชัย จำนง. (2523). *พฤติกรรมการตัดสินใจ*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วีระพันธ์ แก้วรัตน์. (2553). *เอกสารประกอบการสอนวิชาการมีกอบรมและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์*. ลำปาง: มหาวิทยาลัยโยนก.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2534). *กลยุทธ์การตลาดสำหรับการจัดการธุรกิจบริการ*. กรุงเทพฯ: วิถีพัฒนา.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2538ก). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: วิถีพัฒนา.

- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2538ข). *การบริหารการตลาดยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: บริษัท ธรรมสาร จำกัด.
- สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน. (2548). *เครื่องมือเพื่อการวิเคราะห์การลงทุน*. กรุงเทพฯ: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- สุภาว จุลนาพธ. (2529). *การวิเคราะห์หลักทรัพย์* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- สายสิทธิ์ ภูริพันธุ์. (2555). *ความคิดเห็นเกี่ยวกับการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล. (2541). *กลยุทธ์การตลาด*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อธิวัฒน์ ไตสันติกุล และณัฏช กุณิสร์. (2556). แนวโน้มและพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารบริหารธุรกิจศรีนครินทรวิโรฒ*, 4(2), 1-17.
- อภิญา จรูญพร. (2515). *ศัพท์และความหมายทางการบริหาร*. พระนครศรีอยุธยา: แพร์-พิทยา.
- อุบลรัตน์ ศรีเกษ. (2556). *พฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในหุ้นของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อัญญา ชันธวิทย์. (2546). *การวิเคราะห์ความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์*. กรุงเทพฯ: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- Kolter, P. (2000). *Marketing management the millennium edition*. New Jersey: Prentice Hall, Inc.

แบบสอบถาม

เรื่อง การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการลงทุน และแรงจูงใจในการลงทุนของนัก
ลงทุนไทย ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขต
กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง เรื่อง การศึกษาปัจจัย
ส่วนบุคคล พฤติกรรมการลงทุน และแรงจูงใจในการลงทุนของนักลงทุนไทย ที่มีอิทธิพลต่อการ
ตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร

ทางผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามในการให้ข้อมูลที่ตรงกับ
สภาพความเป็นจริงมากที่สุด โดยที่ข้อมูลทั้งหมดของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับ และใช้เพื่อ
ประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

แบบสอบถามประกอบด้วย 4 ตอน ขอขอบพระคุณนักลงทุนทุกท่าน ที่กรุณาสละเวลาใน
การตอบแบบสอบถาม มา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตรงตามความเป็นจริง
ของท่านมากที่สุด

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ

1. ต่ำกว่า 20 ปี 2. 21-39 ปี 3. 40-59 ปี 4. 60 ปี ขึ้นไป

3. สถานภาพสมรส

1. โสด 2. สมรส 3. หม้าย / หย่า / แยกกันอยู่

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี 2. ปริญญาตรี
3. ปริญญาโท หรือสูงกว่า

5. รายได้ต่อเดือน

1. น้อยกว่า หรือเท่ากับ 15,000 บาท 2. ระหว่าง 15,001-30,000 บาท
3. ระหว่าง 30,001-50,000 บาท 4. มากกว่า 50,001 บาท ขึ้นไป

6. อาชีพ

1. ค้าขาย 2. รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ 3. พนักงานบริษัท
4. ธุรกิจส่วนตัว 5. รับจ้างทั่วไป 6. อื่นๆ โปรดระบุ.....

7. ประสบการณ์การลงทุน

1. น้อยกว่า 1 ปี 2. 2-3 ปี 3. 4-5 ปี 4. 6-10 ปี
5. มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมการลงทุน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ตอบได้เพียงข้อเดียว

1. ระยะเวลาในการลงในหลักทรัพย์ ตอบได้เพียงข้อเดียว

1. น้อยกว่า 1 สัปดาห์ 2. 1 สัปดาห์ – 1 เดือน 3. 2-3 เดือน
4. 4-6 เดือน 5. 7-12 เดือน 6. มากกว่า 1 ปี

2. การเลือกประเภทกลุ่มหลักทรัพย์ใดที่สนใจมากที่สุด หรือลงทุนมากที่สุด

1. กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร 2. กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค
3. กลุ่มธุรกิจการเงิน 4. กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม
5. กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง 6. กลุ่มทรัพยากร
7. กลุ่มบริการ 8. กลุ่มเทคโนโลยี

3. บริษัทหลักทรัพย์ที่ใช้บริการในการลงทุนมากที่สุด เพียงบริษัท ๆ เดียวเท่านั้น

1. บริษัทหลักทรัพย์ทีเอสโก้ จำกัด
2. บริษัทหลักทรัพย์ ธนชาติ จำกัด (มหาชน)
3. บริษัทหลักทรัพย์ กรุงศรี จำกัด (มหาชน)
4. บริษัทหลักทรัพย์ เคทีบี (ประเทศไทย) จำกัด
5. บริษัทหลักทรัพย์ ซีไอเอ็มบี (ประเทศไทย)
6. บริษัทหลักทรัพย์ บัวหลวง จำกัด (มหาชน)
7. บริษัทหลักทรัพย์ เมย์แบงก์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
8. อื่นๆ โปรดระบุ.....

4. วิธีการซื้อหลักทรัพย์ใดมากที่สุด ตอบได้เพียงข้อเดียว
1. การส่งคำสั่งที่ห้องค้าด้วยตนเอง
 2. การส่งคำสั่งผ่านทางโทรศัพท์
 3. การส่งคำสั่งผ่านอินเทอร์เน็ต
5. การชำระในหลักทรัพย์ใดมากที่สุด ตอบได้เพียงข้อเดียว
1. บัญชีเงินสด
 2. บัญชีเครดิต
6. สถานที่การลงทุนในหลักทรัพย์ใดมากที่สุด ตอบได้เพียงข้อเดียว
1. ศูนย์การลงทุน
 2. บ้าน
 3. ที่ทำงาน
 4. อื่นๆ
7. ปริมาณเงินที่ใช้ลงทุนใดมากที่สุด ตอบได้เพียงข้อเดียว
1. น้อยกว่า 50,000 บาท
 2. 50,000-150,000 บาท
 3. 150,001-500,000 บาท
 4. 500,000-1,000,000 บาท
 5. มากกว่า 1,000,000บาท ขึ้นไป
8. ที่มาของเงินทุน ตอบได้เพียงข้อเดียว
1. เงินออม
 2. เงินกู้
9. บุคคลที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อขายหุ้น ตอบได้เพียงข้อเดียว
1. ครอบครัว
 2. เพื่อน
 3. ข่าวลือ
 4. ตนเอง
 5. เจ้าหน้าที่การตลาด (โบรกเกอร์)
 6. อินเทอร์เน็ต/หนังสือพิมพ์/โทรทัศน์/วิทยุ
 7. นักวิเคราะห์/บทวิเคราะห์
 8. อื่นๆ โปรดระบุ.....
10. แหล่งศึกษาข้อมูล ตอบได้เพียงข้อเดียว
1. อินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์
 2. หนังสือพิมพ์
 3. วารสารเกี่ยวกับการลงทุน
 4. บทวิเคราะห์การลงทุน
 5. โทรทัศน์
 6. วิทยุ
11. จำนวนการถือครองหลักทรัพย์ ตอบได้เพียงข้อเดียว
1. 1-2
 2. 3-5
 3. 6-10
 4. มากกว่า 10 ขึ้นไป

ตอนที่ 3 ข้อมูลแรงจูงใจในการลงทุน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง โดยเลือกตอบเพียง 1 คำตอบ

ระดับความคิดเห็น

- 1 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นด้วย น้อยที่สุด
- 2 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นด้วย น้อย
- 3 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นด้วย ปานกลาง
- 4 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นด้วย มาก
- 5 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นด้วย มากที่สุด

แรงจูงใจในการลงทุน	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด 5	เห็นด้วย มาก 4	เห็นด้วย ปาน กลาง 3	เห็น ด้วย น้อย 2	เห็นด้วย น้อยที่สุด 1
1. เป็นโอกาสเพิ่มรายได้					
2. เป็นโอกาสสร้างชื่อเสียงให้ตนเองในการ ลงทุน					
3. รู้ทันข่าวสารต่างๆมากขึ้น					
4. รู้จักบริษัทต่างๆมากขึ้น					
5. เป็นส่วนหนึ่งของการเข้าสังคม					
6. ให้ความสนุก ความบันเทิง					

ตอนที่ 4 ข้อมูลการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง โดยเลือกตอบเพียง 1 คำตอบ

ระดับการตัดสินใจ

- 1 หมายถึง มีระดับการตัดสินใจ น้อยที่สุด
- 2 หมายถึง มีระดับความการตัดสินใจ น้อย
- 3 หมายถึง มีระดับความการตัดสินใจ ปานกลาง
- 4 หมายถึง มีระดับความการตัดสินใจ มาก
- 5 หมายถึง มีระดับความการตัดสินใจ มากที่สุด

การตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร	ระดับการตัดสินใจ				
	มีระดับการตัดสินใจมากที่สุด 5	มีระดับการตัดสินใจมาก 4	มีระดับการตัดสินใจปานกลาง 3	มีระดับการตัดสินใจน้อย 2	มีระดับการตัดสินใจน้อยที่สุด 1
ด้านทางเศรษฐกิจ					
1.สภาพคล่องทางเศรษฐกิจ					
2.อัตราดอกเบี้ย					
3.อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ					
4.การผลิตและความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ					
5.ภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้า					
6.อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ					
ด้านสังคมและการเมือง					
1.การกำหนดอัตราภาษี					
2.การส่งเสริมการลงทุน					
3.การเปิดตลาดกับต่างประเทศ					

ด้านอื่นๆที่มีความไม่แน่นอน					
1.ภัยธรรมชาติรุนแรง					
2.การก่อการร้าย					
3.โรคติดต่อร้ายแรง					
ด้านเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์					
1.ข่าวลือ					
2.กฎระเบียบที่เข้มงวด หรือหย่อนยานเกินไป					
3.อัตราดอกเบี้ยหรือดอกเบี้ย ที่ไม่เอื้อต่อผู้ลงทุน					
ด้านเกี่ยวกับตัวหลักทรัพย์					
1.ผลกำไรของบริษัท					
2.ฐานะการเงิน					
3.การประกาศเพิ่มทุน					
4.ข่าวเกี่ยวกับผู้บริหาร					

_____ขอขอบพระคุณ ทุกท่านในการตอบแบบสอบถาม_____

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	กนกวรรณ	ศรีนวล
อีเมล	kanokwan.srinuan@gmail.com	
ประวัติการศึกษา	ปริญญาโท	คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
	ปริญญาตรี	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
	ประสบการณ์การทำงาน	2557-2559

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิในวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

วันที่ 25 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2560

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) ภาณุ อรรถ ตรี นวล อยู่บ้านเลขที่ 37

ซอย 2/2 ถนน บางหว้า ตำบลในเวฬุ

อำเภอ/เขต บางเขน จังหวัด กรุงเทพฯ รหัสไปรษณีย์ 10310

เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ รหัสประจำตัว 7580200074

ระดับปริญญา ตรี โท เอก

หลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชา -

คณะ บริหารธุรกิจ ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ” ฝ่ายหนึ่ง และ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ตั้งอยู่เลขที่ 119 ถนนพระราม 4 แขวงพระโขนง เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

10110 ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ” อีกฝ่ายหนึ่ง ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ และผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้

สิทธิ ตกลงทำสัญญากันโดยมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิขอรับรองว่าเป็นผู้สร้างสรรค์และเป็นผู้มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในงานวิทยานิพนธ์ / สารนิพนธ์หัวข้อ

การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรม การลงทุน และบรรพบุรุษ ในการลงทุน

ที่ สหกรณ์ การ ตัดสินใจ ลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย

ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (ต่อไปนี้เรียกว่า “วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์”)

ข้อ 2. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิตกลงยินยอมให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิโดยปราศจากค่าตอบแทนและไม่มีกำหนดระยะเวลาในการนำวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ต่อสาธารณชน ให้เข้าต้นฉบับหรือสำเนา งาน ให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น อนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิโดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดด้วยหรือไม่ก็ได้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน หรือการกระทำอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกัน

ข้อ 3. หากกรณีมีข้อขัดแย้งในปัญหาสิทธิในวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ ระหว่างผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิกับ บุคคลภายนอกก็ดี หรือระหว่างผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอกก็ดี หรือมีเหตุขัดข้องอื่นๆ เกี่ยวกับ ลิขสิทธิ์ อันเป็นเหตุให้ผู้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่สามารถนำงานนั้นออกทำซ้ำ เผยแพร่ หรือโฆษณาได้ ผู้อนุญาตให้ ใช้สิทธิยินยอมรับผิดชอบและชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิในความเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้นแก่ผู้ได้รับ อนุญาตให้ใช้สิทธิทั้งสิ้น

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความเป็นอย่างเดียวกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญาโดยละเอียดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน และเก็บรักษาไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ _____ ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ
(_____)

ลงชื่อ _____ ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ
(อาจารย์ อัญฉิภา จุลพิสิฐ)
ผู้อำนวยการสำนักหอสมุดและศูนย์การเรียนรู้

ลงชื่อ _____ พยาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กฤติกา ลีมลาวีลย์)
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ลงชื่อ _____ พยาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษมสันต์ พิพัฒน์ศิริศักดิ์)
ผู้อำนวยการหลักสูตร/ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร